

16.

Špicar Jaka

Patrioti. Komedija v treh dejanjih. – 2 zvezka (59, 60 str.)

① = 10906676

16

Pehijoti

Pehijoti

Patrijoti,
I.

Fabrikate

Koncedija. beh sejanjids. - Spisat Spica

Orebe:

Ketija Polokan, pravebnik in legorca,

Lesilija, njegova žena.

Julka, } njuna oboka.
Francel, }

Jurij Lijman, pravebnik in sodnik.

Feliks, njegov sin.

Tone Selan, visokolesar.

Keti, njegova mati, podobna.

Angela Begnikova, zadržnica.

Iskra Medenova, učiteljica.

Jerica Beničeva, pravebnikova hči.

Peter Gluga.

Janez, klapca.

Maryana, slujkinja, } pri Polokanju.

Lajos pl Foldesi, strotnik.

Janos, njegov sluga.

Orožnik.

Visa je v njegovem kraju na Slovenskem, in niso pri dejanju leta 1914, ^{in prvi potnici}
med vojno ~~leta 1916~~, hčiji ob preobratu 1918.

Sacra:

Škopi su bili dejanja predelavja odav roto - praveci naslednjim
Potokovjere hrišc. Glavni vhod v zadnji steni, na desni in
~~levo~~ vrata v roto, na levi v kuhinjo. V dnevem, ali
letem kotu zadnji balkon.

bravne je vedno vrata, samo zares in nemigui pet
v od dejanja do dejanja lepši, oziroma pompoznejši.

V prvem dejanju vidi na zadnji steni slika kakor bi je, v
drugem je slika avstrijskega cesarja.

V prvem dejanju vidi tudi roto pekovalnja, v drugem in
tujem električni testenee.

Splah svoje scenarije predčisti gledalcu stopnjevanje
gurobnega stanja družine Potokovce.

I. Tečaj

1. prijava

Žulka, potem ~~F~~ harjana, ~~prigovor~~ Tone

Žulka: (vodi pri skanali mižici pri oknu in čista bujiga; poleg nje na mižici leži prino, delo.)

harjana (odpre siž nekaj časa ^{levo} ~~pravo~~ nata.) Gospodična, gospodična! (Ker se žulka ne game) He! Gospodična žulka!

Žulka: Saj plisim! Kaj pa je spet?

harjana: ~~Prigovor~~ ^{Prigovor} pravijo, da pojedite malo o bučinjo.

Žulka: (neprizorna) Saj že grem, no! (Bene naprej)

harjana: (gizno, za se): Hehni se obesi, ho se malo vsotajjo! Uhh!
(odide.) (Premar.)

2. prijava

Žulka, Tone

Tone: (po meči.) Pozdravljen žulka! (že pravi nji)

Žulka: (levo vsigne glavo in bujigino odgovori) Dobro, dan!

Tone: Kaj čista? (Pogleda bujigo). Havnus Sachs! Inen-tur! Heh!

Žulka: (levo vsigne) Zaboj se pimejo?

Tone: Si čitate Ljupaničeve „Samogorci“?

Julka: Ne se!

Tone: Ali Čauhanjov „Lepi Vidro“?

Julka: Ne!

Tone: „Tretetega brata“ menda poznas?

Julka: Videla sem ga, ko so ga igrali v izobraževalnem društvu.

Tone: Čitate ga nisi? Hlačam piči; romana nisi čitale.

Julka: Ne! Sploh nisem šbrani od Mlérovca!

Tone (pasma o smeh) bd Mlérovca! Hele! Julka! bd kedaj pa
je „Tretji brat“ Mlérovčev?

Julka: Čegar pa?

Tone: Tandoz žurčičev, je bolj voljo!

Julka: Naj bo pa žurčičev! Kaj mene briga!

Tone: Sreča, kaj te briga žurčičev! Kaj Diserem, ženko, Likarc in tihor
dajje. Tebe briga germanški čevljar Hannus Sachs bolj, kot
soj slovenski pesniki in pisatelji in ova slovenski
literatura.

Julka: (pasma) Ne samo Hannus Sachs, tudi drugi: Göthe, Schiller

Heine - - -

Tone: O Heine, ja, Heine!

Julka: ~~Če~~ oih tek perimih pms se misli mi čiteli nji, hoc pami -
pamstann - sharia Laal!

Tone: (oprasa) Pamstann - sharia Laal! - Julka! V shija
Laal! Mi ne vî, da se ne imenye shija Laal, ampak Goga
Leta. Mi ne pozneš Gogovskega polje, hju je eteta slovar
rimsko mesto Rannum in hju se pozneje udelicali naši
kristianski pradidji svoje vojvode, kneze in sladaže. - Čutoga
Goga leta, sedaj te ne krajshim je, vî se poznamo!

Julka: Ha to se mislilo nisem!

Tone: To je ravno galadno, da se ne utegne misliti na najraznejie
strani

Julka: To pender mi miče raznega. Mi pičem shija Laal, ali Goga Leta,
sy to je ~~pami~~ me pms. Razumel me bo vrchdo in vedel, kaj
mislim.

3. prija.

Prejme, shijana

hajana (pri vratih, hrbna prej) Tak', gospodična! (Vidi Toneta, umolkne)

Fulha (vratane) Že greva!

hajana (pomenljivo) Le bodite le! Že prvega manja, da ^{nimate časa.} ~~imate opravila!~~

(Pomenljivo pogleda na Toneta, potem je u.) To ti je kavčija! (Vidi de)

x. prizor
Fulha, Tone.

Fulha (boji ibi je hajana.)

Tone: (ji zastavi prst) Kam pa redaj na kuhinjo?

Fulha: hah! me je hlicala ji preprosto ni ti prišel.

Tone: Le te bekrat nisi šle, pričahaj si redaj malo.

Fulha: Ne utegnem!

Tone: Prij pa si utegnila. ~ Kari Hannu Lachs je brezdomno zabavnejši nego jaz.

Fulha: Nikar me zadržuj zopet s tem in pusti me, da grem!

Tone: Ne pustim te! Zacetki moram se kuhinjo pomistiti, hjer neje je zmotila hajana. Kolikokrat sem ti je ~~pravi~~ zatrjeval, da me ne pridi prav, ako misliš, da te je smehljem, ali, da ti samo iz dolgega časa nazajam in

5.
te jezim, ker se mi to zdi prijeto. Ne Julha! Jaj ti
hociem ucepiti parih nagrovo, ki ti jih pošle s zgoje ni
mogoče, dati mi, ki jim je pot v tvojo dušo se bolj za-
jezila samostanska zgoja pri nemških mnah. Ti
si na primer rekla, da ti mi nič kajnega, ako nič
karija Laal, ali Goya Leta, ker ti osaldo razumel, kaj
mistiš s tem, a temu ni tako. Torej Goya Leta je bila
preje, nego karija Laal. In se mi to vedno poudarjam,
pravno ob enem, da je to zanj se ^{vedno} prava in le potujcena,
ker, kot ti postala potujcena ti, ako ti se madeže ostale
v tem pamstanu.

Julha: Torej potujcena? Jaj sem teba, kot sem bila, pravo sem
šla v pamstan.

Tone: Ni res Julha! Poudar ni šla v pamstan ni vedela, da ni
Krajica in ~~ni~~ kot teba hči slovenskih starih.

Julha: To sem se vedaj!

Tone: Le pričaj! Torej si misila v pravo neboj, ker ti je
vedno pravilo, da si to - namreč Krajica - in nebeho pr.

name si bila na to. Ali ni res?

Julka: Ne vem! Zdi se mi, da je bilo nekeho tabor!

Tone: ^{Če} pa vedaj oče ni! Sedaj ti je postalo vse eno, kaj si po rodu. Skisliš te na to, da li dosegle čimvečjo stopnjo ugotovitve o našo vspešno preizkušeno stališče, ne glede na narodnost. Ali li res? (Julka se nasmehne.) Le govoriti! Kaj ne, da sem uganel?

Julka (stomigne z ramama in smije.) Bogocice!

Tone: Govori, Julka! Imam dobrože!

Julka (si smije) Res?

Tone: Ali to niso dobrože? (Nzame o rohu „Lacke“) V starih germanskih, Runnittelversih?) iščeš ~~je~~ duševne hrane in nisi ne pri boljšem zlatega klasja za njo je rjastl in do- zrielo na domaši zemlji. In ker tega klasja ne prznas qes preho njega in ga prznas, lehor koprivo o groblju.

Julka: Pa mi prinesi kaj drugega!

Tone: To parno hrčem. — Najpriti čem y tebe nardivemo,

narodno delo in, ah bog da in prica junaška - zgodov
slovenskega juna :! (po objave). Ali hči!

Julka: (se ga pusti oblije) Kaj te imam rada! (Poljub.)

5. prizor.

Dujinja, Franc.

Franc: (ahoj, vedo, naglo.) Oho, Julci, le čakaj! A kaj si uroja pa...!
(Julka in Tone sta pričela narazen.)

Tone (se puzi.) No, kaj pa si videl?!

Julka: Kaj bi ti, sumpore!

Franc: Le pričaj, le! Ta sumpore te bo se stal Julci! (Tone)

Toni hehe cigareto?!

Tone: (nim prave) Tu so!

Julka: Prav leha, nim jih je. bi se naj, da me bo ppet
padel pre izpitni koncem pristin.

Franc: Kaj tebe briga moj izpit - murna klosterska. (je
vzel cigareto, kipe ga zepite, potem Tone.) Toni kaj ogja?

Tone: Posim! (shu prijze cigareto.)

Julka: (Tone) Ali si neumen, da nim tebe stojis!

Francl: Tmaš je piar Tome! Če hrošč liti moj orak, je beta,
da lepo parnas z menoj in ti tudi Julci, ~~in~~ jaz km
"ta mlad" in iz mojst rok se bo štela, dote.

Julka: Potem je to pa že veliko, če bo prišla iz krajst rok.

Francl: Bog zna, kaj se ti zgodi! Šeni se vidno zeli, da bom
in bogab, zeta se mi ~~in~~ šteli ve šteti nekuna nič.

Tome: Postrno ne študisate.

Julka: Tisti je žalosten, da ti nima hodit Tome, dan na dan
ubijati v glavo in ti nič ne ostane ustni.

Francl: Je gotovo bez dua moja glava.

Julka: O ne parno glava, tudi galo je bez dua.
b. pižen.

Prijinji, Potokan in Cecilija.

Cecilija, (za njo Potokan, za medu.) Sej jih, tukaj so zbrani vsi plujci.
Lam mislila, hje tici hali nas deklic. Traknet sem podela
hajano za njo, pa je ni.

Julka: Ah, bo pa hali nas Francl --.

Francl: O Francl, sereda je spet Francl. Bom kar jaz

povedal, kaj je bilo.

Julka: Tihro ti ni zgrubi se.

Potohar: (Francelmu in Tonetu) Le jedita vidra in pisteno ga ozami
v roho Tone, pisteno ti pravim, da ne^{br} spet se eno leto
redel v eni soli. (Francelmu) jaz ne vem, kaj br, teta:!²

Francel: Ha, jaz sem se boget!

Cecilija: Bog te je dal; kakor nehi?² Le brs teta, delal, kot udaj,
kaj adijo naša kajta na vsa naša keravnje, kadar
naji z atom rec ne br. (Julki) Ti pa fudi! Le štiri
najst dni delas ~~in~~ nojavies mi se udaj mi nič videti
od nje. blag moj, ki te br, delil! (Francel nagejivo
povzema Toneta za rohar.) Le v naprej se mi smili -
ta moj vernien zet! ~~blag moj~~

Julka: Laj je greu, je! (vdide)

Cecilija: To je gre, kadar jaz kaj recem.

Tone: (Francelmu) Popolna se vidra! (odhaja in desno)

Potohar: (govori je njime) bedematiko, matematiko!
Pa pisteno Tone, pisteno!

7. januar

Potočkar, Cecilija.

Cecilija (hoče hudi oditi, uboji zadnja meta.)

Potočkar: Kam pa teciš, čakaj malo!

Cecilija: F, kam? (huhinja)! Tva bo ji pomajb, kar zasuhalo u to, pa bo knoilo.

Potočkar: Čakaj, nehaj bi pad gorvil p labo redaj bo pra sama.

Cecilija: Toliko grem v kuhinjo, da deblatu prijavim. (za kuhar) Takaj pvidem. (Le pehne v predprosnik in odide ^{na levo} za meta.)

Potočkar: que parhat se poti sem ter tje, glade shog sebe, potegne rcauil z demier peho čela potem vede k miži, vame iz gopa očala jih obise v jopnem roben ⁱⁿ jod netahne, vame iz drugage gopa pisemski ovitek iz letuceg vplive z nerodno gesto pismo ter začne brati.)

Cecilija (vstopi): No, redaj sem pa kuhaj! Kaj bi rad ata?

Potočkar (glada v pisno): Pojdi sem.

Cecilija (pide k miži in vede.)

Potočkar (ji da pisno) Beri!

Cecilija: biho bere med tem, ko je Potokar od strani opezuje, čy
nehaj časa) O, ki glodjor fant! 'Lodaj grem pa taboj
nadvoj!' (Notane in hvie sti k vratom na dnu.)

Potokar: Mat', lega pa ne, tega pa ne! (Je zadržuje)

Cecilija: Pa zhej ve?

Potokar: Če bi bil hotel napraviti kump bi ga bil lahko na-
pravil ^{tebe} ~~na~~ ---

Cecilija: Sreča brez mene, ve brez mene, kar brez mene!

Potokar: Poslušaj vendar! Kaj pomaga, če letiš udaj nad
fante, ga odtepi in magari se oklofuteš. Ali bo potem
lej bolje?

Cecilija: Potuha! Lama potuha si mu!

Potokar: To ni potuha! To zeltere ugled hiše. Kaj naj
si misli Tone če boš zročla fante obdelarati
pred njim radi boribe isto hram, dolga, bi ga
je napravil v Ljubljani.

Cecilija: Bog te je dal! Daril isto hram; če bi bile samu
te! Teliho žilo pa je že bilo in bog se, holiko sta.

hisk pisem znanor doliti se.

Potohar: Kar je bilo je bilo, v naprej pa bom je jaz skobel, da se kaj tebega se ne zgodi. To je je beta pmar-nati fibro in mramor, hebre se eno radi ugleda.

Leccilija: Radi ugleda na zunanji na zunanji pa naj bo, hebre hribe.

Potohar (neujstno prizadet) Kakor more, ne hebre hribe! Sama parnolehar, dober se, hebre jaz.

Leccilija: O vem, vem in se hebre dober vem. Zato me pa grebe, da bi elovelo pri hribe, hi se dobo pincel le nji, moral garetu kot črna živina, in tehte poba, ničredni, ~~ti~~ pa zepiarjal in delat dolgore, ti bi ga pa, sereda, radi ugleda, na preb konastu in hejoh zagorajel in ganj gladval.

Potohar: Kaj pa ti? Si tudi tebr madlegorales in nergala, da smo deli punco o sheria Saal. To pa ni stalo nič?

Leccilija: Teja pa le nihar ne ~~prebajaj~~ ^{očitaj!}. Teheta o

fantom se primerjati mi. Telle se je ~~ne~~ nekaj naučilo.

Potohar (hiker) No, kaj pa?

Cecilija: Kraj nemislo, se ne je drugje. Saj tudi za fanta
nis ne račun, naj študira, — naj stane, ali kaj
pravste in dolgor bi ne delal, kar puma kaj ne.

Potohar: Če tega je manjka! Pa kaj če bi? Ali bi je radi
tega rogle v rodo in kamen na njo? Raznateho bi
murala pokuzeti j njo, kakor s fantom muramo.

Cecilija: Bog me ne bozuj! Ampak koliko pa, dobro vem, da z
dehletci niheli in kolikor pituosti, kot s fanti!

Potohar: No, no, le pričakujmo se malo.

Cecilija: Kako pa potem misliš s temle (polži na pismo)?

Potohar: Plačal bom, pa je misl beledi.

Cecilija: In fanta ne prečes ničesar? (Da pismo njemu)

Potohar: Kaj hočem j njim? Če mu redaj stopim ostro
v zobe, se bo ^{manj} ~~se~~ ^{prebudil} za poskušajo, pa bo šlo leto
in denar.

Cecilija: Pojva glava broj svet. Se mi le čudno zeli

da je mi kaj o tem povedal. (Hojce oditi.)

Potohar: Kakaj! (Cecilija odstopi.) Kaho pa misliš s Toneyem, kolikar ja ti je mudi delo je to, ker proučuje Francosjina.

Cecilija: Kaj veš? Si dejal hro! Saj mudi le misliš o tem, da jima vprilo hoditi ~~pa~~ o hro.

Potohar: Je je res, da vasih spiye bakh koprec rima in poje kaj malega, to vendar mi ne steje.

Cecilija: Bog te je dal! Ali drugega mi ne veš?

Potohar: Kolikar jaz vem -- mi ne vem!

Cecilija: Ali ne vidiš, da gleda za niso Fuller!

Potohar: Glej, tega pa nisem nikoli opazil.

Cecilija: Misiki! Predur misiki kaj opazi je mnogobret mi se res ni.

Potohar: Hm, saj mi napaicu fant!

Cecilija: Ni ne! In profesor bo! V dochi letih bo ~~ponovno~~ ^{zame} ~~skromica~~ ^{skromica} ~~se~~ ^{se} vseh časa bolj za "ta malga" ~~delo~~, ^{publi} ~~laho do~~ in bakhle petih letih ~~pa~~ ~~instituta~~ ~~gospoda~~ bo pa je pecij selih glava.

Potohar: Ta ima pa nič!

Decilija: Seveda jo ima, ³ ¹ ² ~~in~~ je priden je tudi! Kje bi sirov uboga hete rim mogoč študirati celo na visokih solah! Ona mi se ficher ne more dati, kar sam se nehalo prerije naprej.

Potohar: Zato je ^{lembog} ~~je~~ tekla, da se mu nehoj da je pruk.

Decilija: Saj ne bo ozol. Ta fant je preveč prostev.

Potohar: Posten pa, hekar malokateri. Samr so bi se ne misel ¹⁷⁹ ^{3/4} ²² ~~in~~ leho zelo x politikho.

Decilija: I mo, mladina! Taka ima proji mube; mis tahu, dunge dunge. To me mine bo pridejo euhat malo bolj le pameti.

Potohar: Ahube je minejo, sem, ^{hodu} ~~angala~~ politika je se nehoj dungege. Khaten jo je dne na plan, ho boj postane, dunge se pa samr sele potem par nje naujo.

Decilija: Če mu nero, saj ima čisto par.

Potohar: Politika malokomu nese.

Decilija: Koj ne bo nese! Samr zastopiti (razumeti) go

† in ogni list.

mara. Kar pogledj liste, hi delajo ka celiker politiker,
kakoni rampjeji so, nitjer ni enega kumunega
pravca; rajj jaz se nisem videla nobenega. Ah, nie
se boj: di hi politika beko melo nesla bi politiki
ne bili beko debeli, ali pa bi jih pplot ne bilo.

8 prizm

Preprijes, Janey

Janey (shoji medo)

Levstija: Ali si ja pripeljal o bolodovres?

Janey: Sorede sem ni fudi zlozil sem ~~gaf~~ o shladisice. Tu je
hljueff. (da ^{oboji} ~~gaf~~ Potihaya in gre proti metum, se obne, kot hi se
neccra spomnil). Tisti vas srodnik Fajdige, ali beko
nim pravite, se je pripeljal z mara.

Potoker: (puchoson) Peter? Ferluga?

Janey: Da, da, da! Ferluga, Ferluga! Imobil sem se, nistil
sem Fajdige.

Levstija: Kaj pa je tega primeto } Kaj boji!

Janey: Vas neicak je, boji ne? } do

Potohar (hiter) Kaj to mebaki, prar oddaljen srodnik je.

Cecilija: Ze ne sem v helisnem hotelu.

Potohar: Kje je pedaj?

Janey: Tje v gostilno je stopil. Rehel je, da pride pozneje.

Potohar: Ali si porocel, da sem doma?

Janey: Seveda sem.

Potohar: Prar hebe!

Cecilija: (Janya) Ali ne znaš reci: "Jih mi doma," pa bi bilo!

Janey: Saj nisem vedel! Naradur se porocel srodnikov receli, hedar pridejo v obiske.

Cecilija: shelohje so jih receli, ne porocli.

Potohar: Prar res! Porubar belih!

Janey: Bog ve kako peden pa res ni bele vas nicek --

Potohar: (za prekine) Srodnik!

1/2
2/3
3/4
1/4

Janey: -- no ja, srodnik sem hotel reci. Tje eno zanimajen je, da mi podobno ne govorim, ne besen. Prar sbrata se mi ga zoti fantas! To je hodil si v pole, je bil shasavster beltan;

sojveste, ho je hodil bi nam na pjestnice. (odide skzi mestr.)

9. prizor

Prejšnja, huj Janca, pitom težman zunanj.

Leclija: Jijer, Peter! La teza je treba! Lele baraba je prešel ta fant.

Potohar: Sedaj naj vidis, da hudi drugi niso, heber ki ni človek žolil.

Njova mati gbor ni nikoli mislila, da ne bo nič iz njega:

Leclija: Sam bog je dal, da je ^{prej} namba ~~ni~~ došakala ~~ta~~ te pravste.

Potohar: Hoj naj pramen ^o j ujin, ako pride. (Pregrabeji vzmi list.)

Leclija: Spoditi ga iz hiše ne moreš. Takole j tepa se ga je treba odbrizati.

Ker hiteli pomor s broilom, da in pride prej. (odide skzi mestr, zunanj)

O, dober dan težman!

Težman (zunanj): Dobro dan, gospa! Ali je naš gospod doma?

Leclija: Je ja, nobi je.

Težman: A kako.

Leclija: Ker volni slojite.

10. prizor.

Potohar, težman.

Težman: Dobro dan!

4 (ga. melina.)

Potohar: Tolik dan ganyet Dajman.

Dajman: Kaho pa se hejimate pri vas? Kuning auf pa luvbig, hej'ne?

Potohar: (ga pomembno pogleda.) O kisto pa kisto! Sedite, sedite!

Dajman: (vode)

Potohar: Hej' je noroga? (vode poleg njega k misji.)

Dajman: O mi, mi, samo bebr mimogrede sem pogledal sem k vam, bebr se hejimate. Ravno koga peljem s pejma --.

Potohar: # Saj je res; o Dolgjavasi je bil danes rajni!

Dajman: -- sem pa mislil, naj prôsi hej' šeloh me, jaz pa pogledam, bebr se hejimate pri vas.

Potohar: Je bila, dobra kupcija?

Dajman: Ravno za sibo, toliko, da sloveh prajem ne gre nazaj. - Saj nič nič ni s kupicvanjem! Le quis kam, ves dan zamedo ne zaduje pa zastujô kunoj za malco.

Potohar: (kupcujno) Res, res! - Licer pa --, vam je lahko, ko delate s hospitalom! Hej' bi rekli najjsem bebr izmed vas, bi tepe ne mures in par narejani ne kredit. Ti vse sposti placate mi ^{dobite} jimate poleg obicajnih drah odobitkov pri

lebojnemu plačilu se boljše blago qui ničjih penah.

Dejman: Koliko pa to navese? Toliko kot nič! Kar qui ljudec
teže pa nihče ne vpi
zgovorn ~~je pa pomena~~. Kadar bekoše premišljanje, u te čudno,
da je mogoče shajeti. - Potem pa u ta puskleta politike!
Kakor smo očarili plehov živat shupaj, ko ni bilo tege zabavljaje.
Zdaj pa že ne nis, s hram si dijat, da bi ti ne šhodovalo qui
hupčiji.

Potker: Prav res, čudno je zdaj na prostu!

Dejman: Ko smo bili mi mladi, ni bilo nobenih takih hmedij. -

Potker: Prav dobro smo se pajuneli. Kvečjemu, se smo se resni
behit dikhčor očarili hje mdelo passuili, drugje smo bili
pa zminaj qujelli!

Dejman: To vse študiranje mudi. Samo študiranje pot je primel
politiko med nas. Saj smo tudi quj bili resni hmitjami, po-
steno mudi kerber hoditi ni nika je oparil, kar je ~~to~~
moral, no.
~~spjgna deljnost~~. Zunaj cubre, ga pa naten ni oparil,
hej prēmex. Kt koliki noči si tel ~~je~~ k oparil, si
bil pa pjet doka že leto dni. Zdej pa se sui

hrčijo, da izgumaj cerkve ljudi hodijo z molitvami v joki,
plungji ~~in~~ ppeb, da bi niholi v cerkev ne šel, pa niholi
stise ocedil.

Potohar: (Lmije) Ta, da prav ^{pravite} simete gospod Tejman.

Tejman: Hari ne? Potem ti pa pride, haker zounjic tale sictim
študent...

Potohar: (ga puzine) Tove?

Tejman: Ja, ja! In me oprasa, h kateri straniki pripadam. Sej ga,
sem dejal, kaj pa tebe to priga; se prav hoš gubret
preferar, ampak nekaj pa si nisi. Kaj tebi mar, h kateri
straniki jaz pripadam.

Potohar: Ta pa je neki, ta!

Tejman: In heko je videl same, naj um porcum, da sem se ga
komoj odhrigal. A, ta je politiker, ampak ~~sem porcum~~
~~si~~ jaz um pa oecno misem naredel. Kerato, kaj sem
mi odgovoril?

Potohar: Kaj?

Tejman: Sem dejal: Tebe nicer prav mis ne briga pri kateri stran.

22

Ki sem jaz, ampak zaradi ljubelega mišna volje te povem, da
biš vedel, da jaz sedim s tisto stranko strajšnik, o kateri je
zupan.

Potokar: In kaj je rebel me to?

Lejman: Na vna pusta se je zasmijal, adijo, z bogom je rebel in
podset. Mislim, da ga ne bo imeli nič le meni radi tehnik
strani. - Takle je tale študiram svet, da bi imela tanga,
izkušinega človeka se zaničarča. Sed je naš Feliks prav tako.
Tolko so mi prigovarjali gospod, naj ga dam v šolo, da um je
del. Škri je zdelal, v peti je mi šlo več, potem so mi ga
prebrali v Gubčani, naj ga dam v hmetijko šolo na Luv.
Tam se mu je grozilo še dosti dobro, vereda, ker je imel je
od doma dobro podlagi je hmetijo - in pa ker pravi
v profesarjem, dobro znana.

Potokar: To je veliko modro, se se imi znanje o profesarjem. Zato
pa nis nikamva naprej me pride, ker jaz nobenega
profesarja ne poznam.

Lejman: Rad verjamen; poznati jih je treba in pa, da tudi

oni človeki proučijo, da je ^{hej in pa} pravi posteljalec.

11. prizor

Prijatelj, Buznikova, Pšeničova in Hudenova.

Buznikova (s Pšeničovo in Hudenovo (kroji nede.) Tober, dan gospod Potokar.

Pšeničova: Tober dan!

Hudenova: Tober dan! (Sejmann) Tober dan gospod Sejmann!

Potokar: (vstane, prijazno.) Tober dan, ^{odrine} gospa! Tober dan, gospodična

Sejmann (ob pnu, mišč.) Bog ga doji!

Potokar: Kaj želišo prijateljine dame?

Buznikova: Prikajami o imenu domastnega odbora združeništva narod. inih društter in ti pade govoriti z gospo prijatelj in gospodič. no želko pade predelovanje pri slavnosti, ki jo prireda narodna društva o prošlavo flagerbovčinje zastave goriškega društva.

Potokar: ~~Oh enum pa se slavi društva inica p. d. g. Fabo, lako!~~

Buznikova: Oh enum pa se slavi tudi društva inica naše prve družbe društva. Oh to to slaba stvar, lepa stvar, da je naš kraj in ni videl. Kaj naš kraj! Tvojani smo, da

o celum obzaju se ni bilo kaj tecega.

Lejman: Samr, e ni zopet keha politika smes.

Polster: To je le nihov! Ce li bota ~~pa~~ politika zvarcu, potem pa nose je ne murejo rodelorati.

Beznikova: Bog ravnj, bog ravnj! Parcediter je pozaboma ne, jristranske, samr o dohodelnis namen. Nofene sbranharije; ne sranke lepe zdurijave shujaj, lebor je tudi prar. Oblesti se hvicmo prepivor ni pokazati, da smo Kranjci, samo Kranjci...

Medenova: In Doreuci!

Beznikova: Leode, secede! Na mals nacim!

Lejman: Saj Kranjci itaki je pomeni: Doreuci. Tega ni luda se preclij prariti.

Panicova: Saj bo plavovk, s plovenw so. maiv na postem.

Polster: To je prar, to je prar!

Lejman: To je pa je prar, to! Potem bodo gotvor aj, ock hejer quiste shujaj sem da ravn pojame hantke.

Beznikova: Leode, secede! Treum duvistorw se bodo

postela ratila, čisto popolnoma nepriskausko. Je že
pripravljali odbar tak ustavljen, da je neko stan-
kardor popolnoma izključimo. Poglejte samo pri
nas danah. Iz neke stvari ena, (koji na Medemoro in
Penicoro) jaz, ki je videl nisen misala o nobeno polihko,
pa sem predodnica.

Tejman: Parator! No je, goga, ^{odidna} in čas imete, razumete u. pa
ludi najkajje na tebe stari.

Buznikova: Kaj bi se me, ker pa je človek je boliko deloval na na-
podnem polju.

Medemora: (pristopi k Tejmanu) Samer pros gospod Tejman. Nabicevo
ludi priropeke je prirediten. Tu je pola, priteno pruzite
o jepe in zepisite.

Penicora: (Medemori) Bravo, havo gospodina!

Buznikova: O nasa Filla, je hej tacage nobene bolje!

Tejman: O je gesilno duistm pa zmiraj. Za tebe nisi pa
zmiraj dan. (Poloji nekter havor na polo.) Zepisi je
havo same.

Buznikova: Imenou pripravljene odloca: Hvale za veliko druzni dar! Hvale lepa!

Medenova: (je vzela polno in kramo, zapisala kramo, potem pobrknila Poznicovi) delo kramo! bodite!

Buznikova: (Pozbeka) H Tam pa je pridi gospodine Fulke s poln.

Pozbeka: Saj se vidimo vraki dan, ~~ho~~ smo pod evroskuho.

12. prizor

Prijatelj, Cecilija in Fulke.

Fulke (pride ruzi prednja meta, nara bel namizni pok, in jeditno mudo. Za njo Cecilija.)

Buznikova: Dobro dan gospa in gospodine! bjezote, da modimo.

Becnicova (ot pum) Dobro dan!

Cecilija: Kaj bi modile, saj se ne gremo jedit. Fulke je hax taku spincula pum, da malo pripraviti.

Pozbeka: Lame se pridi radi privedite neke slavnosti - -

Buznikova: In prismo imenou pripravljene odloca, da

ti se uje, da me podelovate in priste jubri grešov he
ke meni ne dam, da se posevimo, he je podetno.

Cecilja: Kaj bom jaz, hri stas! Nasa Julka pa je, Julka...

Benigna: Na vaks nacin gupa, da muate podelovate,

za dober stov. Prijavjalni odbar je prepisan, da
ne odrešete in svoje povoci in hudo pačmas z
vami in gospodovim Julko. Blaznolodjenje gentera ga
silnega dmitra br in duclitnica porbga dmitra.

Topoldne prečanost, popoldne pa velika ljudska
verstva s pejem, večerom, seljico pito in
heha je po navadi.

bedenora: In parihoni, za hamer pur psov hotale nepout
telo Julka.

Cecilja: Nasa Julka pa je, Julka!

Julka: Kehina pa nima hri oblika?

Benigna: Jaz bom v naredni noši.

bedenora: Jaz tudi.

Julka: Ah! Je tako nerodna. Jaz bom v kelus.

Buznikova: Kaho, draga gospodična. Predstava je popolnoma demokratična, zato se trudimo, da pridobimo za njo vse boljše sloje. - Kaj ne, želite zvečer pri meni.

Julka: Prodem.

Buznikova: Tu ni tudi gospa, kaj ne da?

Potohar: Seveda bo prišla.

Cecilija: Bom pa prišla, če že mislite, da brez mene ne gre.

Buznikova: Sej sem vedela, da ne odnečete. Imenoma pripravite galneje odlova par lepa krala in z bogom gospa in go. upoštevna Julka. Z bogom gospod Potohar in gospod Sezman. (Sape nam roke.)

Sezman: Nalijte no!

(Med splošnim poročanjem "Z bogom" i. t. d. odide)

Buznikova, skedenova in Benicova skozi vrata v ozadje, Cecilija in Julka jeta sledi.)

U de li hila samo to. Andu je le zivadi tega naredila, ker je hrtela
fanta, hi no je gopra k Orlom zepischi, tam prei in k Loholom
spoviti.

13. prizor.

Potohar, Sejman.

Sejman: Ali ta pčestlejšica staneje pri vas ?

Potohar: Da.

Sejman: Lako sem si mislil; ker ste rekli, da ste pod eno streho. Ta je pri nas doma.

Potohar: Vem.

Sejman: To je prava političarka !

Potohar: Politika jo mi pognamo, ni videti ! / No

Sejman: Ni videti ne ! Taj je le poluhujem kakor korenje. Kakšen pradu je naredila, pri nes. To bi si vedeli.

Potohar: Ni mogoče !

Sejman: Našega Feliksa je čisto strapala !

Potohar: A lako, to se ni nič hudega. ~~Pa tudi ni nič čudnega~~ ; je čedna deklica.

Sejman: Kar se tega tiče, ni lako za nič neč. Ta je sami reče, da za našega somištevca ni.

Potohar: To je res. K ravno bo treba, take, da bo za trgovino.

Sejman: In, de bo imela haj pod palcem.

Potokar: Teja pravno ne. Haj imate sami dosti.

Sejman: Ja, dosti, če pa nič praven ne pride pa lahko zmanjka. Vidite pravno sedaj imam nekaj rečijoh plačilo mi bi mi čisto prav prišlo, če bi midva pr. ravnela še histro malenkost.

Potokar: (premisli) Gospod Sejman, iz srca rad, ampak sedaj mi najboljši volji, ne morem. Plačati imam še za de. kletom + Maria Laal in za fantom + Gulljanor. Tato bi posil, da me vsaj za par mesecov še pričakate.

Sejman: Če bi me potreboval, saj bi tudi ne trjal. Tiser za midva lahko babilo narediva: ~~Glejte~~ Golite + Prosjilnici de. nar, saj ga ravno bodo radi. deli in mene plačajte pa je.

Potokar: 7 prosjilnici! Kako?

Sejman: ~~Ali~~ Na ohujzfo, ali pa na imenico, hebr hriete.

Potokar: (lepo smije) Na ohujzfo? Kam? Sami veste, da je ose zabremenjeno.

Sejman: Pa na imenico!

Potohar: (nemo kima) Poroška? Jaz ga ne upam dobiti!

Tejman: Za lahke pušce! Tam bom podpisal pa jaz, pa tam pa starim, da dobiti. (Potane.)

Potohar: (u oddehne) Ja, predele, potem je potem.

Tejman: Pridite u pondeljek dopoldne u posojilnico, jaz imam stek tam opravke.

Potohar: Da, da pridem! Hvala vam!

Tejman: Kaj hvala! Saj, če bi jaz ne rešil ---. No, pa adijo gospod Potohar. (Je ubrzi veta.)

Potohar: Z bogom gospod Tejman, z bogom. (Je ze ujim.)

14. prizor.

Francel, potem Tone.

Francel (piliti s arke na desni na oster, hadi cigareti in u pušce)

Tone: (za ujim) Ampak tako ne boi, quel nikoli nič. Mo strar ne je beba raditi in jozet raditi.

Francel: Kaj meni mar, ne bom si belil glave ne.

Tone: Potem bi ni pomoci.

Francel: Pa naj ne bo. Pjditir najajet Julhi. (Je ne)

4 inšige stica chelje Polkharje vstra

Lera)

Fone: Ne trô ji nagajel, ne! (Premer)

15. quiza.

Janey, Peter

Janey (pude s Petrom sboji medr.) Pa mi ^{je} ~~huj gajeta~~. Puj ste bile ota
 bukaj ~~gajeta~~ ~~gajeta~~. Ampak quarijo, da nis niste noben
 nicak, da ste le nihak oddeljen proizvodnik ne vem je v
 katerem kolemu je ^{re} ~~re~~ ~~gajeta~~.

Peter: (v nesmye) A tako! Seveda vem le oddeljen prod-
 niks, her vem novadno delic proç. Ampak Janey, sam
 nes, da nisem bil vedno tako oddeljen proizvodnik.

Janey: Le mi gdi, da ne! Pred leti ste hodili vem le nam na
 prôstnice, her ste hodili v v pole.

Peter: Proci Janey, da nisem mogel biti tako oddeljen ro-
 vodnik, v vem hodil vem na prôstnice. Ampak
 misad vedeti tudi to, da je sakral žvele se
 moja mati, ki je imela v Trstu Lacomur mi je
 poslala marsikaj semkej sbricu za njegov.

pragnu bogorino, kadar mi imel ničesar več, da
 bi prodajal in kadar mi noben bogorec ni hotel
 ničesar več dati na upanje. In če dobro se po-
 minjam rešiti pisem, ki so imel letom pošajale
 - Trst: „Zuba, restra, pomagaj s par leti kronami
 in leto naprej.“

Janez: Toda jima prede rešiti.

Peter: Se tudi sedaj!

Janez: Tudi, tudi! Jaz mislim, da se zmiraj loj.

Peter: Jaz pa nič nimam, da bi postal in del, zato se sem
 tako zato oddeljal srednik.

Janez: Si? Da nič nimate?

Peter: Ni!

Janez: Saj ste sendar velike prodatorci po materi.

Peter: Prodatorci sem že.

Janez: Pa nič več nimate?

Peter: Saj ti povem, da nič. Zato se me pa zmiraj
 tako vstránsijo lukaj, kadar pridem.

Janez: Za pet krvavih parov. Kam pa ste zagnali roč?

Peter: Na roč isti retrove.

Janez: Bog pomagaj!

Peter: Tebi se čudno zdi Janez!

Janez: Pa heko čudno!

Peter: Sreča, ko ne veš, kaj je svet. Le poglej ti ~~si~~ ~~sta~~ delas mi bopis roč žirjenje, heko kamen na cesti in mimas nič.

Janez: O, nehaj pa že, brez nič pa nisem!

Peter: Če pa ozanes biš ^{voj} ~~voj~~ nič, heko ^{je} ~~je~~ mimas in ženeš potovati od tu proti Trstu in se naprej na Lisko in se naprej, ne vem kam pa se vozis in preim razreda, obeduješ in jedilnem rožu in na par, miha opis in kajilek pure nete, se padeš in selibe mesto, quš na najelikejšo reclico, se regramis z legimi, plenajelnimi žensharimi --- (Janez je poslušal z odpušnimi ustni in ženešev gledal.)
No Janez, zebaj me tako gledas. Ali se ti zdi

Sudur?

Janez: Prar nis nisem mogel razumeti.

Peter: Ključ pa si, kaj sem ti pravil?

Janez: Sem.

Peter: Vidis, jaz sem ti le hotel reči, da res boj pri-
hranek, ker si ga pridobil s velikim delom, z
rečnim ponižanjem, kot kipec, stroji me
življenje ne zadovoljuje, da bi napravil si kaj
takega, ker se da s par navadnimi besedami
opisati.

Janez: Saj ga me tudi ni kaj tarega. Da bi se jaz pel-
jal v Trst in na Laško za prazen nič in v
proem razred in na rečnice hodil in se
naprej, bekor ste rekli - - -. Beži, beži, to je
za velike gospode, pa ne za me!

Peter: Lahaj pa samo za velike gospode, jahaj me za
vsacega.

Janez: Lato her vsak ne more, her vsak nima.

~~Peter: Ali je gospoda, hi se nima tega pram~~ Gospode la.
 Lkr, ker ima, mi se ne moremo, hi moremo
 bare volde ^{lako} zaslužiti!

Peter: Zatoj se bi jobi moreli posuo samo mi je.
 služoti, gospoda se živi vol nahupičnega de-
 narya in nas izkurišca. Tudiš Janey, jaz sem
 zapravil vse her sem prodovol, sedej sem
 siuh in niman nič, pa bi lahko imel, če
 bi hotel delati.

Janey: Pa delajte! Tam ne bo ^{težko in} ^{lahko} ^{morejo} ~~ku~~ ste
 študiravi in brichtui. Lahko postanete še
 bogati.

Peter: Kadar bo najrisje gospode, hi eksistira vo
 metu, delate, lahko bom tudi jaz, prej se ne.
 Jaz imam živeti drugače: Hodim obog bistilo, hi
 mislim, da so mi haj doljni, zato sem prišel
 tudi danes obišed, svojega ljubega sestra,
 badte moje matere, kralje Soboleja.

16. prizor.

Prejinja, Julha, Francelj, Tone

Julha (piscine od love hižniške za njo Francel, potem Tone.)

Peter: Tudiarjona brehanec in rekbična!

Julha: (se pusti, potari hižniške na njo.) Peter!

Francel: (ob enem) Baraba neu! (Se jezame proti Peteru in
ga zgrabi za ruku.)

Tone: (piskri in kriče Francel-ja plegniti preč.) Kaj deloš
Francelj, bodi pameten!

Julha: (ob enem) Ven ž njim, seu!

Janez: (Shoji vrata v ozadju) O jesi, stepli u budo!
~~Je proti, grom, ob!~~ (boloko)

17. prizor.

Prejinja, Janez, Potohar, Cecilija.

Potohar: (shoji vrata) Kaj je z kaj?

Francelj: Ven karaba! (Se bje s Peterom.)

Tone: Pusti ga Francel, bodi pameten!

Julha: Škamota, seu ž njim!

Cecilija: (od love) šarija pomagij! Kaj pa je? (Vidi prigo)

Francel, ali ga pustiš pri miru!

Potohar (glave med Francel ne in Petra.) Karajev! (Petra)

Kaj je ti zopet iscis tu?

Peter: Tober dan ipic! Tober dan teta!

Cecilija: Bog te je del! Kaj cigaris svet bod okrog?

Potohar: Fu kaj hočis pri nas?

Peter (pocesi) Na hošilo bi se porabil!

Cecilija (je pogumila mižo, Julha.) Kožniške!

Julha (podarja kožniške.) Anzaka sulaj pri miži z nam je ne.

Francel: Gohor, da ne! Baraba!

Potohar: Ahn!

17. prizor.

Prešnji čerjane.

Čerjana (pivene prorde je junho in je postavi na mižo, psten je na lano proti vetrom na lero.)

Cecilija (čerjani) Daj tercule v kuhinji kaj jesti!

Čerjana (Petra govori pogleda in odide na lero.)

Cecilija (Petru) Pojdi v kuhinjo.

Peter: (ga v kuhinjo.)

(Gruzi rajun Toneta sedi k mizi.)

Tone: Lober tele! (vdrede shoji vedo.)

Fartu.

3/8. 14na 19.

5/2
18

II. Težave.

1. puja.

Decilja in Buznikova (redita primija)

Buznikova: pije hvo in afektivan prizivuje prave potice. Prar lahko ste rekli goja, ko vam ga ne teko po mli.

Decilja: Nikoli ne morem dosti zbrati boza, da se je naredilo teko.

Buznikova: Prjamen, prjamen!

Decilja: Najreči shabi sem imela vedno zaredi fanti. Ker spati nisem mogla rasti.

Buznikova: Glejte redaj pa je tak junak, da ga je reklo vecl, pa je rasti teko. Pač ni bil za šolo, pri rojstih se je teko lepo spravil naprej ne sem v pad ram, v čast nemu haju. Pomislite samo: Takole mladi mi že spaperiček, pa odlikovan z velko prekur, ki ni vsem ram, lahko je neš presotli cerar vecl naših fantov. Kebo z vecljem se rojstujej gaj. Zato pa tudi volinega doome ni, da bi mi ne zmagali. To

je bekor pibito. Zato se nam pa tembolj zabreljnjem govorje
je vas, dar za uboge, odore in pivote, hi so položile na
alter naše ljube Avstrije celo svoje moze in oboke.

Cecilija: F, bog! To je naša dolžnost, da pridržavamo poverje, in se
spodobimo, ker jih lahko.

Breginjka: Tui vas pa res malo lajze, kot drugod -; kaj vem, da
~~se~~ nam prav dobro gre kuperice, združji čes, nima slabot
nam ni bilo nikoli, ampak vedaj je že postojnost, da
se zasluzi, in se boče -

Cecilija: Če se nima pamet in volje je to, pa da se ne itedi
roke! O, buj otela pa očerov mi nič. No, pa naj
človek rad, delat, in vidis, da ni zastonj.

Breginjka: O, kaj vas se vidis, da ni zastonj. To nam je, dua, pice
quirrosim! Recem nam, da menda nihče ne postra in
ne beko pametno mejevo, kot pri nas - Avstriji. In
sudi v tem oprim je gospoda prav uhreusla, da
da zasluzhe bistim, hi so res dobri, dignostani
in udani in oervi pabrijoti. - Vas gospod, in

splotk pra darjine! Keber zerte na roko drhajnemu
glavajm in rojastou, presbur pa gogrdou, barbnikom.

Leestija: To je pa mura! Ne samo zaradi tega, ker je tako za-
povedano, ampak plovele roudarte sem in tje kaj po-
behuje sed tega ali druge; - saj veste roko roko
umije, obe pa obeg.

Beznikova: Serede, serede!

Leestija: Kene ste zapiseli?

Beznikova: (beže na pld.) Sam, sem gogrdi, le gleyte: Gogrdi
Leestija ^{Stotofarjina} ~~Beznikova~~, sponoge kigovca, poudelnika in voj-
nega dostavitelja sto kron. Tuhaj na roko pale pa je:
Witoren und Waisanfund.

Leestija: Toj verjamem, toj verjamem. Pogabila sem: Se za našo
fulker zapisate 50 kron. (Je to pisalni miži po denar.)

Beznikova: (Kiki pisati.) O hvale gogrdi, abohet hvale simonou
rdovca za udore in pisote.

Leestija (polji, pod njo denar.) Taks to je pa za našo fulker!

Beznikova: (sporože denar) Za našo fulker! Jej, jej, jej! Pa ne

ko se dolga gozpa in ne boite mogli se reci, da je
naša Julka.

Leclija: Kakor bog hvée in pua pama. Mjuna glava,
njen pet. Če ni je tako izvolila, naj pa teker
ime.

Beynikova: O, gozpa! Saj bi boljše ne mogli izbrati. B
Kakor pa je tudi ljudje zavistajo. -

Leclija: I bog! Če bi pa zavist gozpa, adijo, dva in
premoq, bi bilo brez tega ognja odroč. Kdo bo
na to kaj dal.

Beynikova: Pač res, par res! Četudi kdo kakor reče,
kdo bi prelusal. Saj pa tudi so lahko ne
dunge zavistne: Tak imeniten gozpod, obisk
in plemenit, gostine tudi z religioznim povero.
ženjam.

Leclija: Ni brez nič, ne!

Beynikova: In pa to, ho mi se teker zelo mladi! Pomo
pač stavoči za gozpodinjo Julko. Tak je

je ~~redno~~ ^{ne} bolj resen, da se je mogoče bolj zavesti naj.
 - To je partija za hčanke in tebe hinc, kot je res, to,
 ne pa oni študent, ki je legel za njo.

Cecilija: Oh, kaj tam mi bilo nič! Chastina, no! In
 ona se tudi marala mi, pa tudi midva z mjestom
 ne bi kaj takega nikoli dopustila.

Breznikova: Kajamen, da ne! Serda ne!

Cecilija: V hišo je hodil podučevati našega Francelca.
 Saj smo mu posteno plačali za to. Serda,
 ljudje pa je takoj zašeno kaj hudega misliti.

Breznikova: Ve mogoče groze ljudje. Za nekaj star govore!

Cecilija: Ljudem se, kot je res! Saj smo itak je bilo, da
 bi tudi mi ne smeli reči njega bebilo, vendar, ko
 so ga zapeli.

Breznikova: Pa jshi vendar niste smeli!

Cecilija: Samo enkrat je prišel arjunske nekaj yuadent
 mijsa reči njega, potem pa nikoli več.

Breznikova: Taki yzarni mi posteni hinc je pač ostalo

4. no ge ij gepna punitili ni da

zavzeta! — Ali ji še ne trudu?

Lečičija: Nisi Francec ja pravil, delje dodeljen nekemu delavskemu oddelku pri vojakih.

Breginkora: Telavskemu oddelku!

Lečičija: Da. Tako neraven se želi čarbnikom, da ga ne upojo preleteti med druge vojake na fronto —.

Breginkora: Previdi, da ti jih ne smuntal!

Lečičija: Pomislite, nekina pravota! Student, ki bi moral preleteti in jaz letim profesor, redaj pa med barabam pri delovski kompaniji! In redaj je tudi s profesorjem ven. Kdo mu bo dal službo po vojaki?

Breginkora: V naši državi je že ne dobi!

Lečičija: Kvečjemu, če ga ham doli v Srbijo!

Breginkora: E, Srbije pa vojaki nič več ne bo. To bo pristo ne pod tegle. (haje na cerajevu aliko.)

✓ Julka (Reynibori) Klanjam se!

Reynibori (ji s publicans prijznicu primige j ubi.)

2. prizor

Prizorji, Földesi, Julka

Földesi (pripelje Julko iz svojih nede) Kiss' d' Hand Gnädige! #

Leotija: O, gnuß Gott! (za kreditari Begunikovi.) To so pa gospod kaupt.
man Földes; jaz si ne mamu tega imene zepomniti; -
Fran Begunik!

Földesi (podiže Begunikovi roko.) Kiss d' Hand, Gnädige! Freud mich
ungemein! - Verzihewen! (odide z Julko v sobo ne dalec)

Begunikovi: (je ustale, ko je je govedil Földesi poho.) Bitte, bitte! Auf Wieder-
sehen! (Stoji in gleda za njima.)

3. prizor

Leotija, Begunikovi.

Begunikovi: (se obuje, vsa stajava ko Leotija.) To je par! (kako je že na jok,
skoro se volje.) Ah, kako se smeji! Ja, morda leta! Ni jok
seč in jok seč ne bo! (Le prime za ruce) Ah gnuß, se raim
smela nekaj zampati!

Leotija: Jec' hej ja? Sedite, sedite! To je raim ne mudi mi
kamus. (Lede para.) Ahem! lahko se zampati, se

groba ne tako leba kot meni! Sedite, sedite!

Brynikova: (vse, pravičivo) Ali res gojpa?

Leclija: Prar res, le brez stbi!

Brynikova: Škar ne upam, kakor ti me lito pram!

Leclija: Kaj pram! Škar sem že, shusila sem za tudi že
ne prate. Pod mano mi kuba biti ni bogar pram.

Brynikova: Šar je pret hi rade prate.

Leclija: Le kar, le kar. Šar je sem ni gnau, le rano bra
pretorale ni pomegle.

Brynikova: (u blajau pmeje) Jaz se namreč tudi mislim po
poisti!

Leclija: Je, ali je to kaj teheje, de hi smalo biti tako zelo
šajur. Šar velika nice rano zelium! Šar pra! Če
sem smalo jaz pshusiti, kaj se to pravi, zelij hi
drugo ne.

Brynikova: In sem hotela spraseti vas, kaj pšicete vi k moji
nameri.

Leclija: Šaj pram, de kar! Kap dejte se! - Šar ja

je ženim, in prava spāsati?

Buznikova: Neke ~~parčinke~~ ^{parčinke}, Klavaj se piše, od ~~to~~ ^{to} stobrija, hi je proeljuje vas gospod ~~stobrija~~.

Leslija: A teko, no glejte, glejte!

Buznikova: Beneni meduška je, nicev neholih mlajše od mene --

Leslija: To nic ne det! Mlad moj tudi jeur. poudedi. Ker ste pa pude si in ^{hos} za rabi mladi.

Buznikova: Ni rite gozpa! - Verte, puenigem tudi mi!

Leslija: Laj mi tebe. do ~~je~~ ^{je} pri banki ~~slaj~~, gotsko lepo zadnji. E, si imete pa in tudi nešpikamih!

Buznikova: Neboj imam je, soreda! - Potem mislite, da brez shabi?

Leslija: Bez shabi! Le ker, le ker!

Buznikova: Prav lepa brada nam! (Vstane.) In, kaj ne, se ostane med nama!

Leslija: Laj provim! Kehne got, set bolj kot got hore mol. cele.

Buznikova: Bez zamne gozpa, da sem bila tako nadležna

~~1872~~

V Ne, ja imate pa tudi priznanje. Vellikovanje od
Rdečega hiša! To ni karsibodi!

Preznikova: Zelo me veselijo to oddikovanje, a ne rade
tega ~~uzgaja~~ častihlepnosti - o ne, tega ne
poznam. Sami za to, da bomo imela spomin
in bom vedno lahko dohčala, da sem delala
za našo ljubo Avstrijo.

Lečičija: In ne samo, in zmiraj im spored samo vi.

Preznikova: O tudi drugi delujejo. Jaz pa ničel jezice
na primer. Večine garbuge ni je pristobil z
železnim bunsom pred kolodvorom.

Lečičija: Pohval za pender

in vas prisle prvot imensin odnosa ze odore in svete. -

Cecilija: Ne le vecli, da ste prisle. - Vas pa res ze prubijo posred. ~~je~~
ker pami ~~skete~~, hje pa se dunge gospotine, nise va pre-
mice, nise Tilla?

Brynikova: Pa pa mi tege duha! "Kadar bomo zpet pobirali ze
Cisla in detrole, leket bom ~~pa~~ ste, prej pa ze noben
stoa", je ~~skete~~ odgovorila, ko sem jo prisle, naj ~~ga~~ ~~ste~~
z mano.

Cecilija: Sej ze dehtica, keta je pregoten!

Brynikova: O, pregotna, gres! Doleket so jo castniti in
~~podcastniti~~ porobili na ples, se ni prisle nikoli.

Cecilija: Tudi jaz ji nisem ^{nikoli} ~~ni~~ videla. To ce dijci, ne sem hdo,
nisi, de te prisl za njo! Gotovo beboje generela caka.

4. quiza

Pujinji, skete.

skete: (nisi o robah jirbes, pobih z belim pitom.) Dole, dan felim gopje!

Cecilija: Sej me, kaj pa je vas princel skete?

skete: Oh, gopje, se nikoli nisem hako merada prisle le ram, bob

danes. O kako je hudo!

Lečičija: Čemu pa, čemu? In meradi? (Buznikovi) Sedite in
mele, sedite, saj se vam ne mudi!

Buznikovi: (vode.)

Metka: Hudo je, pravim, gorje! Stara sem, zmiraj bolj sem za miš,
da me murem ne sem ne tje. In kdo pa vna hij narediti
v Gubljano, ali hem, dngam, ho miš dobit' mi, in če bi bilo,
ho pa ne murem. Noje me vč ne neso in + pusti - ah, h
zdriniti me hvč reasib. - Pô miš mi! Pui pami čmi havi
in konyem huku - ne more bit, dngic. - Sedaj pa se tege
nimam. - Povsini gorje, prosidite mi par haw, ali
pa dejte mi za nehaliko časa na rupanje. Tjgorini.

Lečičija: Takle je! Zmiraj ji hčt' nad nemi. Razmisljaj sem
dele stopjeddeset haw za rečeje. (Buznikovi) Ali ni
res?

Buznikovi: Res je, res! Tu je zapisano! O gorje ji doba in po
nace, pehominu.

Lečičija: Vsakeen pa hudi ne murem. I huj, hje pa vuj.

junjani?

Meta: Ne ~~ponem~~ upam ~~gledati~~ pravit, da bi mi kaj darovali, to bi bilo preveč, kaj ste že Toneta zmiraj imeli na glavi.

Cecilija: Da bi le nikoli ne bil presodil prave naše hiše - vas Tone. Tudi sam imeli pribeski radi njige.

(Beynikova priberava perikimara.) Kaj sam dobroga, da sam vedeljni in ^{meto je manjketo} pla ~~na~~ se nes oči niso je - pili.

Meta: Kaj tudi moj Tone mi nič huj groze! Kaj doho sem, da mi!

Cecilija: Lona je biti, če so ga zapili.

Meta: Pa naj bo po vaši volji, po moji in kiji ne more biti. In če bi bil, ali murem jaz kaj je to?

Cecilija: Nerepa Franulna pogledite! (Beynikova zopet kima.)

hujga ^{meto je} je od vasega, velike manj studirau, pa je prapriček, ima velike preberur. Vas bi bil lahko je kaj več, če bi bil kaj pudes, ni se bi dobivali od dijare podpora ni se on bi sam lahko kaj dal.

Meta: Kaj pravim, ali mameu kaj hej je to. - Jazpa semo pravim, da mi daste kaj iz bogovine, hej rabim za nekdanje jivljenje -

Decilija: F, bog, heh bo mo deli, kaj je ne, hej je živež, na karte.

Meta: Nam, sem goje, ampak mislim, da imate že se hej, hej bi mogli dasti, kaj ne pravim, da zastonj. Glejte zadnje, hej sem imela pri hiši prednosti, nam zastavim. (Udajme jubas, v batrem ima dve ženski quinjki narodni misli.)

Decilija: Ah, hranjaki' grant! Čemu nam je to? Da je bilo malo jedli pod streho.

Buznikova (že ti jubasu.) Jčho dragocene rogenine. (Deciliji) Joz, na našem meste bi ozle.

Decilija: Kam je naj devesu. Potem pa - človek nikoli ne ve, hej je gro se prepeloti. Le bi ~~hito~~ hitenba od gospodke hdo videl, da imamo hej tebeje pri hiši, tehij za mo imeti sitnosti.

Buznikova: A, ne ve, goje!

Meta: Lamo, se nimete nič nevarnejšega pod streho,

te stare oblehe res ne bodo brele v novo.

Leotija: (Breznikovi) Torej mislite, da lahko?

Breznikova: Oj skli!

Leotija: Ampak v gostavo ne gremem. Telo je res, in bi posteljo
hdo kupil, ako (sketi) vi ne bi plačali dolga. Konec
sem kupim job, in job daste za posteljo ceno.

sketa: Gupca gleyte! Tole pa je moje stare mati in sili, za bitum
moja mati in jaz. Telo je stare in prav misle bi jo dela,
dokler sem živa. Ono drugo je pa dobila moje dedka (joha)
bog je dey nekako od ~~of~~ moji tati, moji ~~ust~~ paugli sestri.
Zunaj je je misle ob posteljo telom za jesusijo. Za heder
oblehe pogledam, vidim dedka pred seboj. Zdej in
oblehe vic ne bo, bo in bolj prazno okrog mene. (Li beise
polje) Torej je res ne gremem v gostavo?

Leotija: Saj jo in kupim le vam na ljubo, da vam pa
mogam. Lenu mi je to?

sketa: Veste gupca! Nimen nič več! Zadeje je bar imam, zeto
pa moram, * - moram!

5. priyor

Prijunji, Földesi, Julka.

Cecilija: (Julka) Gde Julka, bete prodajje krasn' grout. Mi nej zjemeni?

Julka: Lenn nam je to?

Beznikova: To stari; disjagane rezjine. Le zjameniti.

Cecilija: (Földesi-jin) Krainer-grout Herr Hauptmann.

Földesi: (Gleda phji mionohll otkiba) Zinteressant! Wunderbar
Sibest!

Beznikova: Ehle nationale Handstickerei!

Földesi: Ausgezeichnet! Verkäufliche? (cheto) Produkti?

Beznikova: Sie verkauft es!

Földesi: (Julka) Wauke, dass ich es dir mein süsseeley
zum Presente mache! Ja?

Julka: (Pokima) Bitte!

Földesi: (Je k' cheto mi ji de ora stotika.) Gernig?

cheta: Hochle lya, brale, gupod!

Földesi: Gebe zur Kansalei! Auf Wiedersehen mein holdes
Engel! Küsst Hasnet Jovdige! (bode)

Fulha (za njeno sbrzi mado) Scorus Lajis!

6. prizor.

Prizorji bez Foldersije in Fulhe.

Cecilija: Hum sketa, tr ste pa dobro opravili! Pol proci ran je dal.

sketa: Amrak je budo zaduji kar imam! (Gre le zabasu in zlage obleke na unjo, in hiše polje.) Garje, ali mi hote deti redaj ~~mo~~ lele mohe in mohe zbele. Kerte jo tr imam; je nisem junata, semu ~~pa~~ ho je nisem mogle nio hupsti bez stevaja na njo!

Cecilija: Bez herte pa prav no ne moremo deti nisesev. No: sem biti najmanjemi, in pa - raj budi nio nomam. Se za histe časih znanje, hi imajo kerte.

sketa: (Le nasmeje) Leha! To je pred! Redaj imam denar in brn se stredela. (Le zagleda in arbo, dosigne cu je druga le ustavn, jo poljubti, in ohise polje in je sbrzi meta bez prohore. Na pragu se obrne in pregleda se enkrat in unjo, potem zgone.)

7. prizor.

Prejinci brez čete.

Beynsborn. Kaj sem hotela peči gorje? (Dishektor) Ali ti dotikle
nebolnik prave kave se pi ras?

Lesitija. Veste da! Ker bröste, samo med nama - -!

Beynsborn. Piar gotovo gorje, piar gotovo!

Lesitija. Ker pojstive o begovino! Piar resda nam utrejem!

Laj gospodov obognemu glavicju in drugim takim
rearske pomaganer na tele nasom ij jedruge.

Kar j man! (odsledetv stoji medr.)

1/2
22 =

8. prizor

Janey, Charjane.

6/2
16 =

Janey (bolj paznikov ollicer quinar od leve pestens brarico, zanjim gre
charjane, tudi bolje napravljene bod. pram dejanju z letim pred.
pernikom in hubarovic o roti.) Prdo je gorje porideti, da
so prave.

Charjane: Ce si picem, da miso, no!

Janey (u gre pr roti.) Laj, raj jih ni lubaj in ravno prej sem jih

slisal se gorvito tu.

Marjana: Langek, če ti pojem, da niso prave. (Gleda v kosovino.) Ali ji to
posler? To je čisto naraven lipanj! Po te (zopet pihet po
legnil nās ribe.

Janey: Če me je, naj me je! Saj jih ne bom jedel jaz, je listega
pristijenega stobnibe so pa tudi lipani dobri; če prar mi
spector, samo, da je riba. Ni koliko je, dokoto, kot je imenitnost.

Marjana: Za te, ho mič ve razumeš! Serede poradi imenitnosti pa
tudi. Le malo pomisli, bešine gospoda hodi v našo hišo.

Janey: Ja, redaj! Kake pa je bilo med rajibe, ha? Ali si ves. Taket
si se vedela niso, ali se ribo z core ali kuba, bešine tvoj zlij
koneta pizabite, kako se izgance nati v piskun.

Marjana: Tineš prar Janey, redaj je ruzga dosti pri naši hiši.

Janey: O, je je! Najreč pa prerogativiti, najmanj pa dobrega
imena.

Marjana: Ljudje so globini in samo oprarjanje jih je.

Janey: Oh, mi samo oprarjanje. - Marjana, ali si ves, bešine
stoke je risela rcarib pubej goni.

Shejama: Kaj ti ne vedele!

Janey: In domes, ali ga vidis?

Shejama: Omo so oberili k žulhimi postelji, ho so hupili to.

Janey: Hm; k žulhimi postelji 'Hehe'! Jaz mislim, da so lista cheli boja par nic, dober ne pčenti pri žulhimi postelji in, da se ^{naprej} marsiketerokrel kar^{je} zdel obne, da ^{ne} me videla.

Shejama: Ti huyorec, ti! Kaseu ni!

Janey: Veliko pere niholi misem simel, preslobiti je pa tudi ne morem pri pecenu temu, ker vidim in pčissim obog rebe.

Shejama: Bog ti grebe odprsti!

Janey: Cheni job bo paó lekho! Taj job pri mojoh ^{lebo} ~~sedemstoh~~ ze seé ² ³ ¹ pelih ne morem simeti. Smpel, dngim, shejama, dngim naj job odprsti, ie se kaj tebeza, ker se godi; sploh odpristi muu.

Shejama: Kaj pa tacega?

Janey: Dosti dolgo pra je ota pri hisi in je le čudno, da ti

f To me vidis, haj me?

gledaš mi vidis me samo od leve strani.

Šerjane: Kaj pa jaz vem!

Janez: Vidis, hej ne, kako so nesi med vojako obogateli; kako je vsega dosti, potem vidis, da ima Julka, slobodka in, da je pri ^{capim} ~~naprednjem~~, Francet, praprosički. Dva konja imamo, prej smo imeli vsega in se hiti in hili, hej pade. Gospod je hodil prej pes na kolodrev in hovar je hiti keta, redaj se pa roji! To ti ose vidis in nič zaven ne misliš!

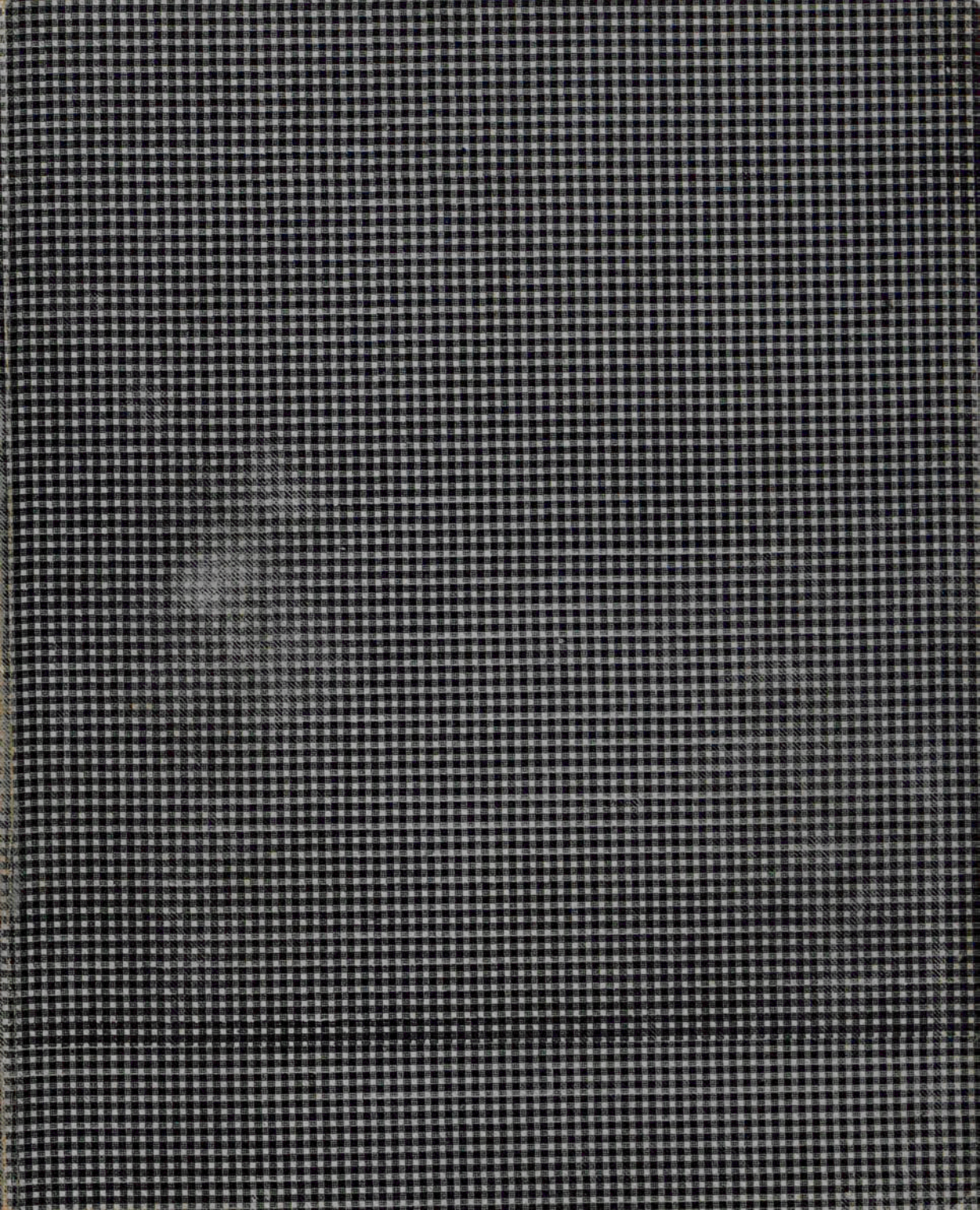
Šerjane: Kaj bom mislila, drugace, kot to he je: To je pač nice uklet, skenite to njem; dobre kupije, delajo --.

Janez: Ampak kako? Kako te opoznam: jaz vem nekaj, vsega pa ne! Vem, koliko sem zagal smoke in sledenje k hisi, sem tudi pitljivor kako se je razdelovalo.

Šerjane: Kaj tebe to selje.

Janez: Šene nič, ampak hih hudeje se mi prileje, hi in Oti ope, šerjani. O de, kako se potem lahko zamenje prosjilur knjižico je hranilur --. Samo opoznam te šerjane: bedhod se dobis ti gajca, suvor smalo, sir in tebe strani, hi jole

101
—
73

101

472

L. M. S.

Patrijoti
II.

za velike denar ne misli dobiti nihje, da cores in peis
je niso gospod?

Marjana: Stegorine primeru a kuhinjo.

Janez: No vidis!

Marjana: Ali je to kaj?

Janez: Ti si ena prolar! Ali imajo mar a glasni brate, da
sivijo in medejo pa tudi kure se nobene misem o
del, doli pod podeljnom, da bi nesto. No vidis! To
je ne blag, je blago: kerlo, piv pa pajca za sistr
mabr in je hite ~~kon~~ sladkor, ki se ga perajem od
ust odlega.

Marjana: A beji, beji!

Janez: No pa ne! Kar gati se mi je. Tam se, videt in dical! Zad
nje je pristo ~~del~~ delalce po dolski zvezala a papirnato
bravo. Ali ves kaj je rebel stori: "Sedmo primeri, potem
pa dobiti." Kje se oboki ubogi, dobiti nekno hrano,
ki je nihje sic mi. Taki se perede lahko polnijo
kace. Samo pubret sem vrgel hvala pogled proti od.

peti blagajni, pa sem videl pambeljce. Spende nimajo broja-
skih posebnosti njele. Serede ti to samo vidis / pombelje pa
nic, na kakšnem načinu se te ali druga reč ~~z~~ zgodi!
Zdaj pa ogledaj svoje ribe! Kaj meni mar, ali so Lipani, ali
pastiri. Če jih ne marajo jesti, pa naj puste. (Tudi de bavinico)

Marjane, Ti si provina!

Janez: Tak sem, hahaha sem zmiraj bil. Taki pa drugi niso. Ti si
serede tudi na bolj prajlasta postala! Kaj ti ne! Nohel, bo
sem pa lažko!

Marjane, Pojdi se voliti! (Vodilo na lero.)

9. prijava

Janez (sam)

(Abaji nekeje časa potem se obrne in neboti vidi cesarjevo slabo na
ogledu) (goti slabi) Pror beča te je, kanaliža! Tolko neviče
na prstu! Urode mineš pa molčati, molčati! Preklet!
^{zanogam!}
sreb. (Je bži medo) (Preme!)

10. prijava

Tilka potem Peter

Filka (odpre neglo nete u gledaji ni pogleda u sobu.) Žulke, žulka! (Upr.
soba) Nikogami!

Peter: (olevanje oči) Poklon gospođine! Kam ste tako odhvatili zanta?

Filka: Prič!

Peter: Čemu prič gospođine? Ali sam je bila moje najčasnost zoprema?

Filka: Lekej opasite? (Le olime prič.)

Peter: Torej mi lekej opasite. Ji lekej, hval sem jekel. (Upr. je upr.) A
verdar me proslavljate gospođine ---

st. prij.

Prijajje Francel

Francel (skrije pred): O Peter. ni gospođine Filkice! Pardon, pardon!
Saj nisam namene motiti. Privoćim makema svoje getavo. Šer
bi mi je čas dopusta u temu doljeđajje čisto pra pivote takle
egrećica --- (je priti Filki ni je hrič lojati.)

Filka: Prič!

Peter: (u prij.) Ši ni videl!

Filka: Francel: Saj mi tako hrič. To je samo napram meni
ni, hri pra, doa!

Pilka: Koravnanj! (Koré shoji meta = ožadij, Peter ji zabveni o tem, da stopi pred meta.)

Peter: Ne tako močno!

Pilka: (Koré oditi shoji meta ne levi.)

Francel: (shoji pred meta.) Hopsa, kam pa se mudi?

Pilka: Krasno! Karalinsko!

Peter: Nihče se ne žyrite gospodična Pilka. (Kajó ne Francelm.)
Saj ga poznate.

Pilka: Karó radi tega hee ga poznam, hee ga predobro poznam,
si ne pustim dojeti mihi najmanjšega. (Francelja) Ali
mislate, če ste ^{hot} prepričani na dopustu tu domo, da
lahko uganjate proje neumnih besed z rešim. (Ornembro)
Nihče ne mislate, da so me ženske enake!

Francel: Org vavi! Tóho sem, da miso! Variatio delectat!
Servus! (Je ne levo.)

12. prizn.

Prejónje bij Francelja.

Peter: To je menda 2 zdruzi letinski starih hi si ga ji

zapomnil.

Lilka: Prosim, pustite me, da grem!

Peter: Ampak zabij gospodina?

Lilka: Ker hočem iti!

Peter: Ali mi ne priročite mihi ene besede?

Lilka: Kaj naj govornim z rami?

Peter: Vi seste, kaj vam hočem povedati in se me izogibljete.

Lilka: Vam, kaj hočete govoriti. Saj ste mi pisali.

Peter: No kaj?

Lilka: Ali naj govornim odhite?

Peter: Prosim!

Lilka: Pridite pred par dnevi sem k svojemu stariu --

Peter: Psi, dan je tepe.

Lilka: Ha! Pri nice, samo se pogovarjati z mano na vrtu in drugi dan ste mi prdele v roko pisimo, v katerem mi razkivate mojo ljubezen. Sklade sem se in ne prej, kot izkušana, a to dobro vem, da se mi mogoče leko globoko zeljubi ti nekaj povi dan, heko pisate

ri - -

Peter: Oprostite gospodična!

Filha: Če bi tako pisal Francelj, bi bilo umiljivo, zahaj on je po svojemu temperamentu še vedno petroslec, receta, če bi ga ne bila pokrovila vojaka. - A vi, qui nem tam, her ste že shusili - . Francelj je odhitovinejsi, on neravnost pore, de bi pobit igračice in gabere ze dopust. Vi pa včete globoko čutečih me in najihor - čiste žulezui.

Peter: Ali gospodična!

Filha: Ho bi mi biti pisati tako lahko, ho ste očavle qui, hajeti, kot oddeljen proizvodnik v to listo, ho vas se nisem tako poznala, kot danes, lahko, ho ste se mi v me smitili, parno, her vas nisem poznala, bi vam bila mogoče sezjeli. Sedaj pa prosim: Kone!

Peter: Kaj hvčete včei, steu, de me poznate?

Filha: Ali smate slabo vest.

Peter: (po koncu) Kaho mislote to gospodična?

Filha: Kobra pan rekla!

Peter: Vi ste že maviskej rekla, gospodična. Že kar sem si
ščel teh par dni jaz, je mnogo mi bog ve, koliko že
prej.

Filha: Rekla sem mi kar sem rekla je račun. Gospod, vedaj ste se
predstavili v svoji pravi funkciji. Zalobno, da imamo
Dorenci tudi ljudi, ki se prodajo kot detektivni. Imam
nos tudi, policist!

Peter: Jaz policist? Prebršeste gospodična! (Stopi proti njej)

Filha: Kamj očel me je tepe, ko ste nam kazeli na netu
slike obšencar v Slavoniji in Litemu mi ste zeban.
Ljeli čij avstrijske vlade in vojake, revede jaz, da
sem tudi jaz izrazila svoje mnenje. Ko ste
slike sprovaljeli v listnico, je padla na tla ~~ta~~
legitimacija. (Poligne z žepa listek) Peter Faluge,
k. k. Polizeigeb. Laibach. To jo imate in
pustite me v miru! (član des listeka in odloče
skroji vraga)

f. quariti p. p. m.

13 prizor.

Peter, potem Janez

Peter (kajsi nekaj časa, kot obnavnel, potem se zgame, spravi listke - listnice.) Poslušaj plačaj! Sedaj sem zgnuljen! (Pomiselnje nekaj časa.)
Teta je je franzosariti neškodljivost! (Kotiče voliti pljuzgati vrata shoga, hatera pride Janez hi nosi voliko palmo.)

Janez: (Se med notmi) O, bog ga, da, gospod Fajdliga! (Pljuzgi)

Peter: Kraj te opamni! Faluga, ne Fajdliga!

Janez: Kaj'ko pa Faluga! In ne maram zapomniti tega imena. (Notari palmo ne miže, pa pomaja Petera roko.) Bog vas živi, no! Tace ste je isti, duni kuhaj, ampak mi hoteli mi nameste prilike, da bi se miropu pomemisi bahole parne kaj med sabo.

Peter: (ne se kaj bi rebel) Kaj pa je Janez?

Janez: Kaj? Ni mi! Ste pa voliko, kakor se zgame. - Taki, da ste sendec prišli! Doletiti, kaj ne vas je mi bilo pri nes.

Peter: Sendec to tako nebeho.

Janez: Pa me, dungacini se mi gojste ustaj, cel gospod. Sedaj ste pa ničak, sedaj pa me taki, kot ste bili bahati.

Tem de u gozpod, stic sedaj me, duplec sticisa prvih ravn.
(Ja gleda od nog do glave.) To je pa vsick, to! (Zane)
Zdej pa govor ne je v kuhinji!

Peter: Ali sem ti vsic?

Janez: Bolj je, kot kakick, ho ste bili pred ^{Armit} ~~Armit~~ leti ble!
Sedaj pa povejte, kdo je imel prar, ali vi, ali jaz?

Peter: Zakaj?

Janez: Zakaj ste rekli, da je vsek neumen, kdor dela.

Peter: Saj to bdelim se danes.

Janez: Ampak, ce bi me delali, ne vem, kako bi bilo mogoce,
da bi stali taki, kot ste tu pred mano.

Peter: (ni je quizzal cigarete, potegne par dimov.) Znebi je beba!

Janez: Znebi je beba, saj tudi jaz marim. Samo poglejte,
kako gnajo po nasi hisi! Keksini smo bili in bebin
smo zdej!

Peter: No vidis!

Janez: Ampak, vse smo ne brez dela. Gozpod se more vedno
rojiti na me haje, jaz pa tudi v enomer vlecim

veče in zlobo s holodom. V bogovini malo manj,
da nič in danu ni apariti. Toi napredovali; gajte se
Francelne, v šoli je mistim najbolj za nič učenc, ker
joh je list, zdaj je pa oficir in gotovo tudi ne,
ker tako, nekaj je muel je dopisanti, u ne bi ne
navil velike prelome.

Peter (se smije) Ves Janez, ker blago se zasluzi na neprijetnejše
našine.

Janez: Način gre, ali deli! Zasluzit je bela! Vi pa nič, ker
parite. To mi ne gre v glavo! Jaz pa delam ker naprej
in ne pridem nikamor.

Peter: Saj ni pravil, da nisi brez nič.

Janez: Vi ste pa tudi poročeni, koliko je bisi moj, brez nič
medev. - To meni povejte, ker u ker tako jori tje
v en dan - brez dela - in pa, da u ime takole dobro,
keru ni.

Peter: (smije) To bi poroč durgje Janez! (Game kotube.)

Janez (opne pelus z miže.)

Peter: Kam nesiš to?

Janey: (hoje na roto na desni) Ah, tukaj nobni + oficijerno roto. Ne vem, kaj ti mi u me narkovile naše gospodstva + roto, da ti mi bolj ustregla! - Taj papirski, ogerški!

Peter: Solijo Janey! (bidele stoji med...)

Janey: Solijo! Kaksan je, haka nek baron. ~~Sam~~ jaz ti mi jela bil je nabrel - ^{pi} ~~pa~~ mi me ne zanjem, karaciji; mek miuk je polu! (bidele na desno, postavi palmo + roto mi pride nazaj.) Ne pa je me teko jezi pi mes, da ti bar najraje sel, ce ti me bil je drugj čelobolefja pi hui mi, ce ti bilo upeti, da ~~ti bilo~~ ^{pi} drugje hej bolje - ja, pa u me ne bil gospod rot vojakov pič spavil - to je vrag! (bidele na levo.)

14. januar.

Polokar in Sejman

Polokar (pidele z sejmanoma stoji med...) Prar rod sam ustrijem gov. pod Sejman. Nehej ga imam se. Pa vici je ram lehti dam.

Sejman: Kaksna pa to pusa? Prar puce ti rod ne plačel!

Potoker: Ne bo mla, saj ima stara znanca. Sedite!

Sejman: Tu zmiraj nur lili prijatelj! (Lidi.)

Potoker: Takole narediras: jaz imam bome dal oves za
svoj ceno, ^{bolho} ri pa meni prodplate ljudi za star
ceno, bolho bo zasel oves.

Sejman: I, bog, prodplate, kje je josh bome?

Potoker: Kje je sem jaz oves dobil? In pravoleho smete
ri se prodplate.

Sejman: Saj imam li josh lahko tele oficin komandiral, li
ga imate na stanovanju.

Potoker: hse ne maram spomniti kaj tebeje.

Sejman: Naj mi pa korporativna pece, bo zdalo se bolj.

Potoker: Tute, da ljudi ne maraff - Licer pa, bekur
vam drago! Prodani ovesa ne ja, denar, cemu
mi pa bo papir, prodplate pa mijsu rabim.

Sejman: Bora je naredila, saj neha josh bo, mislim, se.

Potoker: Tode ne vojno robo. Potem.

Sejman: Nem, vem! Tute zlepljene in papirne prodajam takole

72
prejemo in delarcev v boravo. Saj se tudi pravi.

15. prizor.

Prejeto Francel.

Francel: (puste od leve.) Dobro dan gospod Dežman!

Dežman: Drog ga, dež Francelj. (Si rejeta v roki.) Pozlej ga no,
ali si malo prisel na urlobo. Pa heko si fejt,
prav prda se ti uniforma in pa srečavo! -
ja, naši fantje. Lahko jih je čerav verel!

Francelj: (vode k muži.) Saj nes tudi je!

Dežman: O, Kraujo je bil zmiraj dober soldat. Saj se
perena pravi: Krosem, duš po cuti gre,

Kamur prisde zblje ose.

Sedemnajsti regiment,

ka go nura bit' kontant.

Poloha: Hehehaha! Pa je pa dobra!

Francelj: Samr jaz nisem pri sedemnajstem!

Dežman: A, ne pri nasem. Kje pa potem?

Francelj: Zdej grem k razgumi.

Sejman: Če pa ni bil do sedaj?

Franzel: Pri rojstvu roditeljev.

Sejman: Kda tam! Ali ste jih kaj priteeno obišeli?

Franzel: Pa ne kako!

Sejman: Ali, če pa ni bil, ali gor v Krapetih, ali kaka jim pravijo, ali doli?

Franzel: Doli, doli, pri Lubi, samo pripravljati.

Sejman: Ja, te ljudice je pa heba! Ko je naš cerar tako dober človek in ni moral za nobeno vojno nikoli. Pa se ti vzigne take kiralske doli udije pa naredi andu po ~~celo~~ nam prtu.

Potohar: Prav res! Samo Lubi in kivi te vojne.

Sejman: Zato jih pa tudi ni nič škode. Ker dojte jih, ~~sejate~~ bolihne morete.

Franzel: O, saj jih.

Sejman: Saj jih nič več velika bita ne more, mislim.

Franzel: Se jih je še. Moški so mi v vojni, doma so pa vse ženske in otroci in sem pa če kaka starec. Nam ni močje

dozvedati, kakšni ljudje so to! Lani izdajalec 'Kamur
smo prišli, » raki hiši so imeli slike kralja Petra.

Dejman: Leveda, vsi so jednaki, vsi od kralja, do zadnjega bečca.

Jaz bi kar ne povsíl.

Francl: Ni se ne bojte! Taj smo jih. (Vzame iz žepa listnico in kaže
slike.) Kar imate pregledite.

Dejman: Mli ste jih celo fotografirali. (Gleda slike.) O, hudiča, kar
cela vrsta rislic! Kakor kljunčiči na jermenučku, risa po
msti. In bele rute imajo cej glavo! Za kaj pa?

Francl: To so običeni popi, tem smo zmiraj deli nito pred
obraz.

Dejman: Kaj pa je to; popi?

Francl: To so vsihi duhovni.

Dejman: Kaj jih beštije! Da so tudi taki izdajalci?!

Francl: Najhuji!

Dejman: To so pa naši je, ne, drugačni, kaj ne. Tam, da ga
ni enega, da bi ne bil great crayon.

Potoher: Taj so oni tudi, sojenu.

Sejman: (se zamisli) A ja! -- Ampak vedaj pa je Labije
vendarle pred nosom, ni bi ^{me} smeli dijati
potem z ovim. -- Vseeno pa že bohej me,
dolgnega tudi pustiti škrivniti, a ne?

Francl: Malokolej, ampak primeri se pa tudi bekar pred
behtem v Petrovaradinu, ho so jih ^{ni pobjelil} obšel jeb. Dungej
dan pa je prišlo iz Budimpešte proclje, da so nedolžni
ni naj se jih izpusti.

Sejman: (se raneje) Kato jih čis spustiti, če so pa že
mrtvi.

Petrokar: Pomote! Le pri neki stvari lahko zgoditi beba
epomota.

Sejman: Kaj pa je bilo potem?

Francl: Zdravice se jim je dalo.

Petrokar: Kaho.

Francl: Takoj, ho je prišlo proclje, naj se jih izpusti,
je ~~se~~ šel en voj (Zug) najhor z godbo na gostore,
tam so izšelili palor in godba je zaigrala

avstrijsko kraljestvo, pa je bilo oparčeno.

Sejman: To je pa lepo, ho, da so jih tako počastili, in
prav z vojniške grobno.

Francoz: Tehil, dika imam se dosti, na eni sem se jaz,
ho sem bil zaven pri sodbi, kot zapornikar.

(Kvame pliko in jo popravi.)

Sejman: Jaz bi pa ne mogel gledati kaj takega.

Francoz: Začetkom je ves malo sibir, prebno pri bekinih
ženskih, ali pri obravni, potem, ho se človeka narasti,
pa sem nič več ni. Meni niholi ni bilo veliko,
zadrugi čare pa je prav nič. Jsem gledel, hje je Peter.
(videla sbrje medo.)

16. prizor.

Prejinja by Francoz.

Sejman: Ta je pa tuc, lele vas Francoz. In heho se je popravit.
Ves denjoan je, heho je bil prej.

Pokohar: Prav vesel sem ga, prej sem vedno mislil, da je
ves smud zastonj ni, da se bo niholi nič iz

njega.

Sejman: Pri rojstvih je zjokajočo človeka. Kaj pa se naš Feliks res drugačen povel najaj, čeprav je bil samo dra merca - Petar, predur sem ga zaradi usnje volje opustil od rojstvine. - Kaj sem se mislil opustit - :

Potrhar: ~~Kaj~~ Kaj pa?

Sejman: Vojno prošilo je spet razpisano. Kaj pravite, ali je varno dejati?

Potrhar: Previdna je varno, tudi jaz sem ga že nekaj podpisal.

Sejman: ~~Leada~~ Vi ste ga že morali nekaj podpisati, ko imate zmiraj kupčije pri rojstvom.

Potrhar: Ne samo radi tega. Samo pomislite na obesti. Noben drugi papir se ne obestuje tako dobro, kot vojno prošilo.

Sejman: Razno to se meni malo smuljivo zdi. Tak gospo dar, hi išu, dmar na selike obesti ni bil misli

Srdem. Če je ravnost mu vrsta ne male obresti
 rad prouči, če pa nisi gotov, ali biš dobil na-
 zaj, ali ne, pa je lahko nič računat, ti tudi no-
 ben dolžnik ne bo ugovarjal, hi je le vesel, da
 dobi.

Polskar: Za vojno prosijo javni vsa dijara.

Sejman: Le vem, pa vendar!

17. prizor.

Prejunci, Peter, Francel, Julka

Francel (prouči knjigo vata v roki): Zmaga, zmaga!

Peter: (je vjem Julka.) Le teho naprej, kmalu bo vsa Evropa
 pod Avstrijo in Nemčijo.

Julka: (si domisli) šamni grem poroček - bogorivo (Hvala)

18. prizor

Prejunci by Julka.

Francel: Nisi se zredli. Bogorivo Zofel eur glan-
 no mesto!

Polskar: Mi res! (Predstavi Petra Sejmana) Moj nečak Peter

Perluje, ~~zavestni~~ nadzornik vojne zavarovalnice.

- Gospod Sejman, usojar, levi begovec, veleposvetnik in
ne vem kaj še vse.

Sejman, (glejda Petra in um da roho.) A kako? Pa ste ničale gospo-
de Potokarja?

Petra, Ja! (K pruzecizanju.)

19. prizor.

Prijunji, Cecilija, Breznikova, Julka

(Kavča pridejo po mudi, Breznikova nosi per zavitkov.)

Breznikova: Opustite gospodje, ravno sem hotela oditi v begovine,
pa pride gospodična Julka z nadročje recelo sestri o zupstvi
slavni zmagi. Ludej pa je gope rekla: Pojdimo gvi,
da vidimo, kaj parijo gospodje.

Potokar Par par!

Breznikova: In tukaj vidim parno gospoda Sejmana! O,
zdravljeni gospod Sejman! (Vdolži zaritke.)
Bon tako sprate, nabiram za odore in mrote.
Pozim imenom odbara "Witwen und Waisenfund."

(Položi predenj polo.)

~~Peter~~ Dejman: Kar naprej je pobiranje! (Da pajinabi hrono in je rme polo.) Kar sami zapisite nimanu nič očel, tako pa ne vidim.

Buznikova, (debeli pogledi, hrono zgame hrono in polo ter zapisuje)
Hvale, pivična, hvale imenoma odhara!

20. prizor.

Prejnuji Foldersi Janos.

Foldersi: (skozi prsta, je njim Janos, ki nima polno stehlevo)
Küss Hand! Guten Tag! Haben Hirsch after schon erfahren?

Kri: Schon, schon!

Foldersi: Gewisse Lieg! Ungarische Hanned war erite in ^{Bogyan} ~~Bogyan~~! Glien, elien, unere Krieg!

Janos: (je postavlil stehlevo na mizo, odločne in odločne)

Grand: Alo boguce!

Julha (nisi boguce, Grand odprta stehlevo, Peter odločne.)

Kri (delajo)

Francel: Hoch Österreich!

Peter: und Ungarn!

Földesi: Ja, ja ja ja! Hoch! Heil!

Kri: prijete!

21 prizma

Prejšnji tuj janiše, originali.

Originali (pohla in rotopi, najsih pogledi, potem) Loter
dau! Oprostite, da molim. Posing panov, ali je
gospodična Tilka chedenova doma.

Levitija: Tuhaj je ni bilo.

Peter: (s podarhom) Tam je v svoji sobi!

Originali: Hoala! (Salutira in odide s hrzi nest)

Kri (paznu Földesija se zračnemu pogledajo.)

Peter (lohoj zedy v koku in se hudo bno smelja.)

Lastar.

7/8.
142

III. Sejane
+ puzje

Potok, Cecitija, Francel

4/8
17

Potok: Kevin se vedaj noce + glavo, lebr je hlo to mozga. Da ti prou,
se vedaj sem popolnoma preskacen.

Francel: Ah je, zahaj?

Cecitija: Oar lebr! Saj sem tudi jaz!

Francel: Pa zehaj vendar!

Potok: Ce ti se pa le se lij lebr drugace zamahlo,

Cecitija: Tega se tudi jaz bojim.

Francel: Kaj se se vedaj zamahati! Zamahalo se je ze, kolikor se je moglo.
Vedaj je teko in teko bo ostalo.

Potok: Co bo?

Cecitija: Tudi jaz pravim: ce le bo!

Francelj: Saj drugace biti ne more. Kar malo pomislite! Ne rajator je
zapustilo fronte, ~~in drugje~~ ² ~~magazine~~ ¹ ~~hadres~~ in ~~aplak~~ ¹ ~~on~~.

Neke je tekel demor, in kakor drugje ^{lebr} tudi jaz.

Potok: Ko bi zlonch vedel, lebr se ne prile.

Francel: Še nis je prepus, jaz sem zgodnji človek, ho sem bil pri porokanturi, imel
pustilho, da sem malo hujševal ni je napravil nekeje novear.

Patohar: Jaz ga, našega Francelne !

Levstija: Še nede ne bo preči !

Francel: Nekeje je ! Licer pa sem se je ^{me}glasil - ljubljani le jugoslavski
amadei: Jazite ! (Kaj je kerkere ne čepice in o kolonijar oviti partije.)

Patohar: Pa ni bil nekaj sprejet ?

Francel: Takoj ! Znati je treba : Ko sem prišel tje, vprašali so me, kaj sem
sprejel in povedal sem tebi, heko u je ^{me}glasil, da bo prav. Rehta
se mi je, naj pridem dungi dan. Tisti večer sem dobil po čestitko,
hi le moji prijci niste bili - Šebiji mi sem jih pravil o Šebti,
heko junoski nerod, da so mi heko so jih nare allesti pe-
ganzate. Kajet sem jim nekaj st. k + obsemeck ter jih zagotavljal,
heko me je vse bogobit, ho sem moral to gledati, ter, da sem bil
p. v. in tebi delje.

Levstija (ga zgljubitveno gleda.) To ti je leta !

Patohar: Tu potam ?

Francel: Dungi dan pridem le dobiem kaminiji in sem bil sprejet.

(se ope stúojor na esajor sláho.) Jis! Fuhej smate u pevaje!
Doli j ujim! (Okane k stibi in jo zecne meneti.)

Lesilija: Kaj pa prines?

Postar: Prav prav! Kar pueni ga, rano glij, da se ti ne ubije.

Lesilija: Oh, si li le hdo me videl. (Le ope.)

Francelj: (Je mal sláho) Je le dober, da se ne mhuⁿⁱ opozil, da je bil
si fuhej. Fuhej nas li razupili je, avstrijake pratu
jote. (Postari sláho za pec, kaho, da se vidli se pol obrepe.)

Lesilija: Na se tresen!

Postar: Za radej je je kaho prav. Potem ga pa zeneri hem
stran, da se ne ubije.

Lesilija: Keho sem se pristavila!

Francelj: Kaksni ste! Kaj sem hotel opredeti: -

Potokar: Da je šlo to tako hitro!

Francoz: Torej je šlo! Posete doli, kokarda gori mi je bil jugoslovanski vojnik narejen! - Kaj pa je s Petrom?

Lečičija: S Peter je že na dohem. On je drugiči znal nego mi. Vilo se je kupil --

Francoz: Kaj Peter, vilo?!

Lečičija: Taj je je lahko. Koliko pa je ta fant zadržal!

Francoz: (zaprskljivo) Da zarovalnici?

Potokar: Ne samo pri zarovalnici, s kupčijo!

Francoz: Varte kaj, za en del je kar škoda, da se je vojaka nehala. Včasih mislimo simeti ozi drugaj nič, med vojake smo pa pristuparceli toliko, da smo redaj parjapar bo-gatari. - Jaz redaj parjapar ne pobuhujim redaj nobene druge stvari več, kot kakor bogato neresto --

Lečičija: Bog te je dal! Kam pa mislite - leh lehh.

Potokar: To pa tr!

Francoz: Kher ne mislite, da sem tako mlad, kakor kakor časa sem na prostu. S vojake me je s enim ozirom

Saliko postarale mi izničila, da prav dobro vem, kaj je beba
za mojster. In mi je tudi vse eno kekane to naravna
samo, da bo kaj pod palecem.

Potohar: Tendar ni enkrat prišel ke pameti.

Francelj: Kaj me ata! Radi mene, če je prav itere sto let
mi, da umije prvi dan po poroki. Tako, da bi rajd bog
njo, denar pe jaz!

Decilija: Kekim pa ni Francelj? Oh ta rajd, vse vso jim je
rajda!

Potohar: Če ni pa tako, postam je pa škoda, da tu je Peter pe-
hitel, beba!

Decilija: (umje) Taj je res! Pogledaj, pogledaj!

Francelj: Peter? Kako? Ali se je mari oženil?

Potohar: Ah se se, ampak bo se o brethem.

Francelj: Pa kaj?

Potohar: Ugani!

Decilija: Ne uganiš je vse na prostu!

Francelj: Taj mi je vse eno!

Y (Chyine Postokryje)

Petrov: No je, kaj bris videl!

Cecilija: To bris izgledal! Ti si ne vis na hribnem piaznuke
si danes pristal danes!

Francoz: Ne kraljeva?

Cecilija: Same garobe!

Francoz: Ah, kaj garobe! Te garobe nis ne druzi, kaj sile
garobe!

Cecilija: O ti svet ti! Klobene vere! Saj tudi midra
nisna hrtete, angelk Julka je rekla, da se to upode
bi za boljsi druzjino - pa nej bo!

Francoz: Kaj Julka? Pa menda ne bo jenal Julka. Pa
tam tehcu vender nisom nis zamudil!

Cecilija: Ali si verumen! Julkina garoba bi tudi danes.

Francoz: Petrov?

Petrov: Hahaha!

Cecilija: Saj pravim, da ne. Angelk obe garobi podeta
danes sulaj pri nas, Petrova in Julkina.

Francoz: Pa cigare si ze hndica, si se ne ozanite te dva?

Cecilija: Peter njame --.

Polšek: Pusti ga, saj se dosti zgodaj vjre. Le to se lahko nesmejal. (Njame časopis in bere.)

Francel: Kaj meni Peter in njegova milostljiva mati, kerje njame Julke, hočem vedeti?

Cecilija: Inega prijat fanta mi kaže, da ima kaj.

Francel: Kaj pa je bilo s plobnikom?

Cecilija: O tem mi bode pa bar siko. Tol je ne prouto, ali ham in ga mi bito sč!

Francel: Halalaha!

Cecilija: Sedaj se pa se smeja! Tem ji dostihed pravila. Nihče mu ne verjame, pusti ga kajanja pri miru. Ona pa, ne in ne. -- Licer pa sej nič ni bito. --!

Francel: (Le ni huje smeje) Halalaha!

Cecilija: Noče neumni! Sedaj se pa smeje!

Francel: Sej se moram, ho ste bili se vi teko neumni, da ste rejeli. -- Koga pa si me zdaj?

Cecilija: Pa je pa že pravi. Pa mi sek, kakšni ste oja,

ki. On je bil sploh samo dva mesce po rojstvu in
se tam samo v Petru.

Francois: Pa ja ne dejmanov Feliks?

Cecilija: Pa te! Saj ni boljšega ne morda misliti!

Francois: Halalaha! Feliks! No, serous!

Petroh: (opozarja na Francisa) No, kaj pa mi manjka?

Cecilija: Saj je res! Kaj pa mi manjka?

Francois: (se smeje) O nič, nič mi ne manjka! - In danes bo
slovesna zvečka s Feliksom & Halalaha!

2 prijau

Prejnuji, Dejman.

Dejman: Lohar dan, no bog daj!

Petroh: Lohar dan!

Cecilija: O bog ga daj! (Si dajijo roke.)

Dejman: Nič mi sem prebral, robar se je bolj k družini pri-
steram pri vas.

Petroh: shenda je!

Dejman (opozarja Francisa) Glej, saj je Francois tudi kralj!

(ohu da roho.) Ali si jo tudi pobral, domne.

Francelj: Tudi, tudi!

Sejman: Paar si imel. Bi bili napravili tebr pred kuni
lebi, bi bilo pa že sekret konca vojbe.

Francelj: Ne vem, hebr bi vam bilo vše, da se bi bil tebr
kmetu konca.

Sejman: To imas pa pet kvar!

Leclija: Kje pa je Feliko? Ali mi prišel z rami?

Sejman: Je rehel, da pride za mano. Bo tudi pri nas
spurod in bakljade je bole Jugoslavijo. Ho pa
zrecci ne more biti zavem, je pa treba, da vedj
me medj. Saj ne more drugare, ho je opisan pri
neč družinskih.

Leclija: F. kakopa, sereda! Saj nesa Julie ravnatebr!
Ves dan se žene za bole Jugoslavijo.

Potoher: Nisem mislil, da je tebr navdušen deklie!

Sejman: Ja, ta mladi je merijo za bole reč ampak meni
pa se vedj nče iti kvar o glavo. Takim pa

bo to, če se resarja spodili. (Ogleda prsti z roko. Tu je bila resarova roba.) Lj. Pirvas ga tudi nimate več. Kam pa ste ga dali?

Francoz: Tamle pri peči se greje!

Cecilija: O, pri nas je mival takoj ^{par dan} pri peči, takoj! Kaj se ta stari? (Luna Francaža s hromstvom.)

Otoček: To je gotovo! V pristani jugoslovanski hriči revarer ne bomo ~~smeli~~ ^{hujši} hej tacega.

Sejman (Pomisla): Ja, - pa je prav za gotovo - tole! Kaj pa, če se hej obene?

Cecilija: Potem se ga pa obesi najaj!

Sejman: Potem je pa naš Feliks tudi prav nepravil, da ga je vzel doli in se gori pod steko nekem ga je dal.

Otoček: Srečala prav! A Feliks, ta je že pravi!

Sejman: Ali ga res Francoz?

Francoz: Vem, vem!

Sejman: Le doaj brs mival reči meni stic! Hele!

Francoz: Ta bom, če mi drugace! Hele!

Sejman:

Sejman:

3. prizor.

Prejanci, Julka

Julka: (z braviro v roki.)

~~Prejanci~~ Gledaj, nisva te našla! Ali tudi že Jugoslavija letaš obkati. Vidis, kaj to je prar. Nis Feliks je ravnotež! Ves dan je ne mogel, ni kar z Jugoslavijo z ravno Jugoslavijo!

Julka: (zopet Francelj, postavi braviro na belkno.) O Francelj, bog te živi! Del Jugoslavan! (Si vjeto v roki.)

Francelj: Živi Julka! Lepe stvari govorim, ni ti nisi Feliks, da ti mi pisala.

Julka: O Prejanci ravno prar.

Francelj: K zavohi, kaj ne?

~~Prejanci~~ Po mojemu prar ² nis li ne bita treba tegale zavohar avja. (Prati Poročnja in Cecitiji.) Saj ga tudi pri nas ni bilo pa samo včasih pričabali slavo, ni pa redi samo se vmele, do smrti. Saj že, dokler je bita se moje živa, vidra pa tudi

nem, da!

Decilija: Če pa žulha tekar hoče!

Lizman: Saj ne samo žulha, saj je naš parovžalek cepec. Pravi, da se bo tekar spodobil in, da mi ne bisi tekar.

Potcher: Pa naj bo, no!

Lizman: Naj le bo, naj le bo. Zadnji medeljo pred adventom, ali pa v prvočelje se borimo pa zavrteli. Te komaj čakam! Jaz bom sil potem v svoj hriso pa Barantimovo Rezo bom vzal k sebi, da mi bo kuhala in pa oglistala me bo. Vidva je bosta pa že same on, garla najuj.

4. prinja

Pufinji, Filke.

14/8
4.7

Filke (polke gung in lahji meti metopi shoji meto.) Dobar dan!

Vri: (ogleduje, napijebeu prispodeti, je hip je ore beku ukamendo, potem se quillije Filki)

Levitija (ji pomudi uho) O, dober dan gospodična Tilke. To je prav,
da ste prišli.

Julka: (namočake) Pogostojena Tilke!

Patska: Dober dan gospodična!

Francil: O gospodična Tilke! Leditj moe robradine, postji dijarskani
noe Jugoslavije.

Tilke: (je pogleda osler od nog or glave.) Francil o kuhar!
Leitine Jugoslavije!

Levitija: Kajne gospodična, beki je to imenitno. Laj se je pa
ludi je prijavil ke novemu rojestu.

Tilke: O rojstju! Lehni vidim ste vse nardudeni Jugoslava
ni.

Levitija: O, to je to!

Julka: Za nase nove dijarskane misli leki nardudeni roek posten
Jugoslavan

Tilka: (o proderkom, upne oči kriskni) -- Neke posten Jugos
slavan - o bog!

Lejmanis: Laj moe ludi vedno lili je to mi bog re, bolaj

bi se bilo pr je napravilo, se bi politike in tehle
andvor ne bilo. - le bi bili vi eno!

Pölsche: Goloo, goloo!

Pölsche: Vi eno! Ali kaj eno? (Dejmann) To račun
ni to, har ste bili vi gospod Dejmann!

Dejmann: Jaz je mislim, da sem bil vedno na pravi poti
in sem se zdelj. In se bi bili vi hodili tako po
pravi poti, bi se smiselno ne bilo zgodilo. gospo-
diene.

Pölsche: O pedejate na pravi poti, na poti v svetovno domovino,
za katere svetovno niste miqnilo niti z mezinem.
Hodili ste vedno po poti račine, ki je ~~razporejena~~ razporejena,
~~da~~ v pedem čunozottega režime videla lastno pro-
part in jaborala svojega slavnega rodu, kateremu
u je imela za hvaliti za re, jaborala ga zato, ker
je vrtal ~~quacajm~~ utrojem pri svojih nečilih, na
katere ste pisali vi njegovi slabosti. Kpemisla ga
je z naravnim izdejalca ter hvenila, na pot. ker

¶ ad requirere ptiam

je tako knjelo z religiozno hotenostjo, se pot v ob-
 ljubljenski dežel, ~~leto~~ ^{hi} ~~mu~~ ^{jo} ~~ni~~ je darnej preobrazil,
 za njo delali ni knjeli preganjanja, ter jo ljubili je
 lahko, ko je si mislilo sledu od nje. Tanes huckamur
 vci bogatini, reviji in bogatini, obisenici in rablji
 v to prebudur novo domovini in glejte ne bijsjo
 mu se pisali - Sedaj pa gredo vna polk zopet
 neznan. (Dunjin.) Pista sem, da vsemu svoje stvari in
 pravin, da mi pokijate, kam ste jih spravili po mojem
 nenadnem po ozijskih zascitenem odhodu.

Levija: Oh gospodična, kako nam je bilo hudo, ko so vas
 odpeljeli.

Filha: Kam, sem! Sam misli mi je bilo, da li bil pisal
 preobrojno za moje nedoljnost. Ostala sem do
 preobrata inkubirana. Bila sem lahka jeli in
 berec, organe bila sem protode, zamurovana in
 oplenjena, ko so me vodili brici po ulicah. A
 me so me in tako ledelo, kot zvest, da sem po

polnoma pramljena, da mi duša ne poka, hi bi bila
prozdignute glas mi rebe: Kdo ljuna je! - Ah, ky!
Ledy je minulo! Puste je svoboda in hvata usodi, da
~~minjabilite dano~~ sem pomagale krepki je njo. -

Cecilija: Vrnjem, vrnjem, da je bilo hudo!

Filha: Prosim, dejte mi moje sbrani govor!

Cecilija: Pogledaj fulha, pomagajna Filhi! (Filhi) Sedite, gori
pred steno, mir steli oca, ker smo jalski roba.

Filha: Vem, vem, da ste jo rekli! (Govor s Cecilijo in Filho
skuzi vodo.)

5. knjiga.

Polstara, Francel in Degman.

Degman: Ali ni jo plisal! To ki je ^{stingalkas} ~~plisal~~, mi je mi izucilo,
ceprav je bilo zapute. En hebr govori, da clovek se
shraj, nege ~~ne more~~ paznubi ne more.

Francel: Naj govori, kar hoce! Kdo je pa postujca!

Degman: Pros simas Francel. Kdo pa bi bil del na lahke besur
somastero.

Polska: Kenda ja!

Sejman: Saj nima nobenega kredita! ~~Kolajpa inel~~

Polska: Kolaj pa je se inel učitelj pri nes kredit!

Sejman: Petale pa se celo me, hi ji bila dve leti zaprta!

Francel: Sedaj bodo pa mislim parnohi do religije ² ³ ⁴ ¹ pusti.

Sejman: A leker! Ta bi bila pa tega! Mli samo potem kaj na boljšem ~ jugoslaviji?

Polska: Kdo se kaj se vse to!

Sejman: Saj dobege biti ne more, se bodo sebi koman, dirali, hi so ~~le~~ je po kehalo okrog sodeti.

b. prijar.

Prijinji, Janey.

Janey: (skzi medr.) Gospod Poluga je hupil per huj in krčijo in se prav imenitno pripeljal. Pravi, da pojeste gledat.

Polska: Peter?

Francel: Kouje in krčijo } (ot eneni)

Sejman: Pogledimo! (Hi beje se doigraje in skzi medr odseja) ² ³ ¹

7. prizor.

Jany, Marjana.

Marjana (quide je prij od here, moji otroci bel predpovitek ni ova je potresena z moko.) Kje pa vendar tičis Jany! Tolko dela danes, tebe pa ne vidim nečim ni pobiti k pokamu.

Jany: Ali naj mami jaz tudi pomagam kuhati?

Marjana: Kaj brs ti kuhel! Sumpak primeti je vrela čas kaj tebe. Te je iscem pa vrela kuhila.

Jany: Kaj pa misliš?

Marjana: Vino je tebe marobariti, ni ti kuhinjo ga primeti par Stefanor.

Jany: U bestica! Kar par Stefanor! A kolikor ga misliš pihati danes?

Marjana: Kaj jaz! Gorpa so rekli --

Jany: (jo puzine) A gorpa!

Marjana: Takle puzinaj, gorpa so rekli --

Jany: Gorpa! Prij rcaute samo rekli: Moja mami ni pa nis oca, lahko pred kuhinji drceni tisti ste postele gorpa

ni gozpa - no, kaj pa bo zdaj? Škernljivi in mitoljivi.

šerjana: Kaj jaz vem! Jezgornim, bekar u opodoti ni bekar gozpa
brčje, ti imes pa zmiraj deljši in zmiraj bolj spicast
juzik.

Janez: Kaj marum je to, če mi bekar pogarja!

šerjana: Tak' pojdi in nastavi vino!

Janez: Če sem!

šerjana: Saj er gozpa rekli!

Janez: Če ti nida gozpa ne bila žena nesege gozpa, je že danes
bi bil ubogel nekone stvari. Sedaj ti pa povem: bod danes
naprej ne sur ubogam le, če sem!

šerjana: Jezis šerja!

Janez: To ti povem! Sedaj je moje posejzljivoči lahko komec.
Sedaj se mi ni oca beba haki rojarske suknje, pa tudi
nesege gozpa ne, hi me je opustil. Sedaj vem
pust.

šerjana: To je hraljnost!

Janez: Kaj? Hraljnost? Jez naj bom se hraljan, da u nisem

mogel niti ganiti mi, da nisam smel odpreti vrh —
 da bi bil zabitel hje v svet na svo stran: kumpi, na
 drugo stran pa: nassi. Za histe hre polde sem
 moral delati pihljenjem, kakor pes na bajto. Vis,
 z mojimi žulji sem peragal, da je zadolžen krajec,
 vše Potoker postal reletijec, klagovodi gospod Potoker.
 Zdej naj bom pa se hvatjen! Ne sem čemu in komu.
 Saj bi bil že davnej sčel in tudi pojdem, ampak kaj se pom
 murem se sčel problem pchejjeti, temle vesim ljudem.

Marjana: Ali te je obudil mag, ali hij? Ni mogoče govoriti o tebi!

Jany: Ni, ne! Gij, da se mi pbevis.

Marjana: Jezis čerija! Pa pderil me bo! K očej povem gorpej!

(obide na levo)

Jany: Porej! Kaj meni mar! (^{Je na balkan}
~~to je na balkan~~)

8. prizor.

Jany, ~~leto~~ prtem Peter

Jany: (zabitkuje vojice in pumpe iz bošave, hi je p' pumbe sem julle, so celtine ter
levo balkansko ozrajje) Zivio Jugoslavija! Zdej bo pa ja hij

strangâre! (Toda minur na balkonu neguy.)

Peter: (quide shryje medo in masi a paginje zarito veli ho st. ho z okozjem.) Hihogur mi!
(stiri durr na balkonu, se oluru tje.) S, ki si kuhaj jany, hoy za detas?

Jany: Tuhaj na balkonu murem malo skivicati. Veli cas to murem in quide spreved minur.

Peter: Pear! Pojdi jam!

Jany: (quide se shryje medo in balkonu.) Jaj tudi minur, da je pear, kaj jam za za na parte razmetljivi okna in hraniti balkonu, naj bo je se redaj je fuzgularije.

Peter: (shryje ory quide st. ho.) Postivaj!

Jany: Ho?

Peter: (je odvil) Veli kuhaj je st. ho kratje Petra - .

Jany: St. ho kratje?

Peter: Narije kratje, naj redaj je mas kratje!

Jany: Jaj je mas, redaj je ja mas!

Peter: Veli to st. ho obisi zveca malo predur quide spreved minur, na balkonu ograj. Teli, da je to videl l. ho mak.

Jany: Ho ja videl, naj tomo razmetljivi. Teli st. ho st. ho minur na.

zelo

~~pa~~ ~~se~~ ~~ne~~ pripravil, bi mor je vedno imeti pri sebi vsakega godot.

Peter: Je že stvar, kaj je zato tu. (Reši liho - joki) Kam naj jo kida
denem? (Pravi obroč sebe mi opazi, da je prazen, kje je bila rezanje
liho, prazen.) Kaj je tukaj prazen! (Oben liho, Janez nam pa
maga.)

Janez: Kdo pa je rezanje vzal doli?

Peter: Oni je upadel že davnej pica.

Janez: Kam so ga dali zdaj. (Oben gleda po strani) Pa ne, da ga
bi bili obveli tudi na Julskih postelji.

Peter: (Opazi rezanje liho.) O poglej ga, za pejo je!

Janez: O bistica! Kaj je to! Pa je pisel naprej, kaj? Kar za pejo so je
zbral kot, kakor kak jiter.

Peter: Tuj redaj se, kaj imas opraviti. (Pravi obroč mudi.)

Janez: Slišite gospod Faluzi! (Tajništvo.) Kje pa ste jiti?

Peter: Koga?

Janez: Koga je brinja?

Peter: Kje? Kupil!

Janez: Hm - !?

Peter: No, kaj je? Šun!

Janey: Kje?

Peter: Greco je hriba smetis! bed nebege narideliske sem hugol ve shupaj. Polohar, Dejnem in Francell job vedaj potkavajo!

Janey: Kam pa hrosete j' njinimi?

Peter: Se opiras? - Eje.

Janey: Kdo te naresti, kaj ve?

Peter: Kaker pa si mislil.

Janey: (eye parhet p' ubi.) Na, veste kaj, gupol Feluga - ve her je par. Sedaj je roboda, sam lahker povem, te sem jaz v rasi hoji, je ve merram.

Peter: Zakej ve?

Janey: Zato, her ve, cepnar sem hlepco mi pa se cubek sledko star, kot si. Nake!

Peter: Pa gakej?

Janey: Te mlad, figit fant, studiran in ve smite pa si nakise škole slaw kareto na glavo. (Peter se mu smeje)
O, te smyte se, saj se ~~ne smite~~ potem ne smite, ko

je forte zgodi'?

Peter: Misliš?

Janey: Nebo naj bo kaj reslje, s teho stvar, suho pota, vi ga
mleda in polu življenja. V praznem loncu nikoli ne
zavre, pa mu lahko si teho kuris.

Peter: Ni me ubi ~~Peter~~ Janey. Ali ti res kaj is me varih spaval?

Janey: Vse snite ja!

Peter: Ampak si par probur.

Janey: Kaj pa?

Peter: Kaj ti prou, kako u bij dela lahko potro živi.

Janey: A to! Sreča mu proueral. Poruceti mi pa le misle
mogli, kako.

Peter: Vidis tako!

Janey: Kako:

Peter: Kako jag! Selaba! (Je do me in gozju)

Janey (nebo časa misli) A zeto je znamenje?

Peter: Kako pa si imiskit. (betiše ubi me)

Janey: O ti proburci cigari! Te pa zna! (Je na balkonu delat.)
(hraci se!)

9. prizor.

Janez, potem Tone

Janez: (Dole) Takole - - tako - - (Gleda čez balkon hok je napravi.)

Tone: (kot naraven ogle, s hokeisto na čepici odstopi hokus dolgo vodo.)

Dobro, dan.

Janez: (Na balkon) Bog ga dej'!

Tone: Ali si vbenega?

Janez: Ne, ne, sem!

Tone: (stopi k balkonu) Ti si Janez?

Janez: Jaj ja! (Ga spozna.) Jec, Tone, (pide v vodo in da uba
Toneta.) Bog te živi; Tone! Ali si tudi pisal?

Tone: Jaz že predčasno sem.

Janez: Pa mi bho še nič k nam!

Tone: Sej tudi danes ne bi pisal, če bi me mical.

Janez: Kaj pa je novega?

Tone: Menda je res, da imamo jugoslavijo?

Janez: Tako ti ne vedel, saj že res popoldan nisim
shujez zeluje in rože in štimam vas balkon

za spuerod zocier. Julbe ji rekhe, da muna liti per
mes naj lipsi nequarlgant

Tone: Julbe ji rekhe?

Janez: Oua, ja! Saj res, danes bo zamela.

Tone: S Feliksom, kaj ne?

Janez: Ahum. - Sedaj bom menda vendat dizelo! Kaj
bi tebi pravil! Sam res tve boje, kot jaz.

Tone: A z skajanjem pa mi bilo mis?

Janez: Ves Tone! Jaz punco ne zamelim tolko. - Sam
pake stare, dva osla, da sta muna vezela. Ko jo
je kuhel pobral, ^{prvi} so sele zicati priredovati za njim
ni munda, lebo sem nekaj stival, se je izhuzelo, da
ji bil, domra je ojanjan

Tone: O rem, rem! Sedaj bo pa Feliks dober.

Janez: Tann devar, kuhaj devar v. predi pa nasa Julbe
s Feliksom.

Tone: Da se bogati redaj per nos?

Janez: Hum, ja hehe. In hehe so posteli bogati, to, to!

musel hiti

Jaz ne vem, ker sem ~~le~~ zavržen, čeprav se mi je
studoilo če doli do bruce želodeca. Ampak, kaj pa
sem hotel, hiti sem musel, ker me je stari oprostil
vojščine. Pojavil sem se je pravega jubila pa grem.

Tone: Pravi imai Janez! (Gleda po volti) Tve imenitnejše od prej!

Janez: Pa tudi odproval ne bom službe; redaj je jugovlarska,
redaj je protodea, ampak meta pomagajel bi jim in
rad predur grem, da bi jim pokazal, da nisem več
biote, hi sem musel hiti prej.

Tone: (je pogledel sliko bratja Petra na zidu.) Ah, to je pa dobra!
Kraljico slabo imajo tudi že.

Janez: (poboji se peči.) Oni je pa tamle.

Tone: Flakche! Se čaka, kaj ne, im upa, da bo gregor se
maja.

Janez: (hoje na kraljico sliko.) Teje je parnoškar primet. Trluga
in rebel naj ga, hr se gnušati, oberim na belkan,
da ga bo nek videl, hi bo sil spetrod bod mi.

mo.

Tone: To pendi sè.

Janez: Prij in ob belih pislilikih pa puzga obišči ven, hi je udaj tam za pejo.

Tone: Janez, jo že simana. Prij in rebel, de ges juhi proi.

Janez: Leredu gum.

Tone: In, de hi rassin rad se neholih pruzagal.

Janez: Le hi le kakr mozol!

Tone: Ti ozemsi sedaj hi slibe doli in jo veri ve belkon, beku, de si in jo quiparil, beku in hi narvisti. Obnem pa postari a beki kot belkone z okozom le zidu hudi ovo slibe ze pejo. To bõs videti, da je uprod plizu, shõis na belkon in pomoboma obisõ ven avstrijskega cecerja.

Janez: Kaj to potem?

Tone: Ljudje bodo videli in mislili, de Gotschejeva hise simpatizna z staro Avstrijo in z Habsburjanci - her je potem drugo, naprosim jaz.

Janez: To je že rekaj. Ampak, ali mislõ, de jim bõ

z tem ~~doti~~ napuhal doti namote ?

Tone: Ne, kot pravi, Janj! I tem boš počtu pobegal, bekšini so naši ljudje na zunanji in bekšini so v
vnu.

Janj: Čehaj, čehaj, čehaj! Te pihred poraj, beko ni rebel.

Tone: I tem boš počtu pobegal, bekšini so naši ljudje na zunanji in bekšini so v vnu.

Janj: I tem bom počtu pobegel - - . Saj sem hok mišljo, ampak te beude bi ni rad zapomnil, qar te, hi ni jst to govnit.

Tone: - - bekšini so naši ljudje na zunanji in bekšini so vnu.

Janj: I tem bom počtu pobegel, bekšini so naši ljudje na zunanji in bekšini so v vnu. Kaj ni ?

Tone: Takr je !

Janj: Jar her zamerem. (Nere aliko izje peči na balkon.)

Tone: In tege sudi. (~~Luce~~ Iname hreljovr aliko in jo nere na balkon.) In tege sudi. Saj ni vredna te

(za njim.)

F. Tone: Kje pa ste gora in Julka?

Janez: Napravljate se menda. Mi nisi bral, da je razpelo
nekot pred postjo, da mnogi hiti narodne dame
v narodnih hišah.

Tone: Narodne dame v narodnih hišah in sereta gos.
pa in gospodična Polkrajca hodi.

Janez: Sereta, ker hodiš^a stale bekrat na balkon, ko te
ičel povesel mimo.

sodraga, da bi imela to alihor pod svojo streho! (Janez)
Le te bodr potem spraseli, zakej si to nagovaril,
reci - temu sem se zmotil. (Lucija belkova)

Janez: Ne, ne! Ni me tam rebel, da sem se zmotil. Le ven hej
preccem! (Zmarasta se je, leh, da je nobi je taver.)

10. prizor.

Prijavnja, Lucilija, Julka

Lucilija: (se zunej) Janez, Janez! Kje pa bisi to misnels gedi!

Janez: (odpu meta v ogedja) Tuhaj sem, kaj pa je

Lucilija: (v naradni nosi, je nji parvotaku Julka, stopi v sob) Ali
ne ves da je beba dabi fano sem. Nebr reci moram
uhajeti prubaj!

Janez: Kaj pa mislote, da ste, da ijorete ned mano,
kot jesihar. (Vsele ahji medo.)

11. prizor.

Prijavnja hej Janez.

Lucilija: (privoje elektriem rozovcljaro, ole opozite Toneta, pgneti
se jime man, bebr ste se urbarili.)

Tone: Dobro večer!

Lečičija: (v zadregi) Drog ga dej Tone. Škar sem se udeležila, ker te nisem težaj spoznala.

Tone: O jaz pa sem vas spoznal težaj in Julko hudi. Obe me spominjata na nečaj; ker je, skur bi rebel, ~~ker~~ mojega. Tiste, kakor moje mati, ki pa hot moje ranjke renter.

Julka: Narodne naše misli, kaj ve?

Tone: Narodne naše, da. Zato sem hudi prišel, ker so mi mati povedali, da so naše narodne naše težaj.

Lečičija: Kupila sem jih od štete --.

Tone: Ker jih je šteta morala prodati, da mi pomagata glado.

Lečičija: Zato, da sem svoji materi pomagala iz zadrege. Zungar, nis, da je ne bi bila kupila.

Tone: Kaj pa bi bile, danes hot narodne dame oblekle?

Lečičija: Za denar hinc lito je dandanes hudi in kaj dobit.

Tone: Haha! Ker razhajimo s tolarji! (Se potihla za žep) ehi, hi imam. Porem vam pa, da, so teh oblek minete volane pravice.

Julka: Kako da ne, če smo jih kupili?

Tone: Se pričojte malo. Koja meti mi ravnaše prostovoljno, kerjo je prisilile k temu bedu in ležanju, bolezen in mraz. Ona je hotela obleke le zastariti kolikor časa, da jaz zastonj hje kak denar in nas plašam, to je ena. Druge pa obleke niste kupili mi, ampak Julkin ljubček. —

Julka: Kdo pravi to?

Čestliva: Ni res!

Tone: Res je, res! Povedale mi je pa moje meti sama. Koja stara, ~~mlajša~~ mati, ki je najubijnejša - kerja, bar se tiče plemenitja, in najbogatejša, bar se tiče pristenja. Zato ji sovajam. Obleke je huj last bistega šajarja, ki je, dejanjem sedaj nam ponujne dijave, zato se mu, bar je njegovega, konfirirana.

Čestliva: Obleke so naše. Nikče nima pravice ot upla.

Tone: Niso naši in če bi tudi bile, vidre je nimata pravice noviti!

Čestliva: Tete komu pravice!

Tone: Ne, nimata! Povetur je to ne Julka.

Julka: Ti mi hōs mami zapovedoval!

Decilija: Paar ves ti? Kaj pa. ni ti?

Tone: Ne jaz, ampak narod lo odalej uhezoval ni rodil.
Nardue nise je pretinje, podedovana po naseh pred,
nikoh in beda jo nase je more liti svetem. (Cestlji)
Ti in va rasa družina pa ^{ste jo} meduob pardele je denar,
(Fulki), ti pa poretaj si za ^{lahko} ljubeztn ^{enjite} poljube ^{prayne} in ob,
ljube majarskega šofuta.

Fulka: (se zgrudi na stol in na glas zajoka.)

Tone: Čuš, kaj ve? Te peče vest! O, raj te lo si! - Zdej
sama pa porem: de nvoete imeti škandala, pridite
jubri obleko svoj materi nazaj! Lahko nvo, pa dober
praznujte! (Vdide raji medo.)

12. prizor.

Decilija, Fulka, potem berjana.

Decilija: (Fulki) Kakur ni jobaj, paar kuka za naho meta peč!

Fulka: To ni meta peč! Kakur je tubaj gornil, lo tudi
drugje.

Decilija: Šli misliš, da je ni. Kaj pa je potem. To je

sama zaradi, da mi ne iščete naučja mi, da imam sedaj bogatejšo
ženo. No, kaj pa boste počeli z njim sedaj. Kaj pa je?

Mia: A kaj, kaj se boš jezila zaradi tega. Ni vedno,
sedaj pridejo drugi. Najbrž tebo, kot, da mi boste nič.

(Gre k mletni na pes.) Marjana, boste to pripravili mižo.

(Karne iz predelneke nenizni pot, leto pogum mižo.)

Marjana: (Prinese testo z ovinom, potarogje steklenice in kozarce.)

Feliks: (Ci ostale, ste v roko na desno in prinese od tam šopele
v rozi in potarogje ne mižo.)

Marjana: Ste to nekaj pečenke?

Feliks: Poro je sendvič narezala.

Cecilyas: Saj sem že povedala, da ~~ne~~ avšinoš neprav.

Marjana: (odide na koo.)

Cecilya: (hiti se nje.) Pa ne je nekaj, Bom že povedala!

13 prizor.

Dječunji, Potcher, Francel, Džiman, Feliks.

Potcher: A ti konji so pa imenitni!

Džiman: Pa sama pa ničor in tebe kočija! } (si med mletni.)

Feliks: Dobri dan! (Ceciliji) Dobri dan mati!

Cecilija: Bog ga dej Feliks, je že ne pripravljeno!

Feliks: (~~Fulka~~) Bog ga dej Fulka!

Fulka: (obzorn) Pozdravljem Feliks!

Feliks: Kaj pa ni tako čudna danes?

Fulka: Ah, nič!

Cecilija: Šabi jo, raj ves.

Feliks: Zaradi mene je prav nič ni treba skrbeti.

Cecilija: Sedite, sedite, je že ne pripravljeno.

Peter: Sedite! Kje pa je Peter?

Cecilija: Po navado je šel.

Franca: No, perous! To bo špas! Hehe!

Cecilija: Nihče se ne maranj. Bog ne, na kaj boš in ti neletel.

Vii: (udejo.)

Dajman: Zanim in navesta navesta sedeti zmiraj skupaj. Tuhaj pristimo skole za onadva, sedaj pa vidva Feliks in Fulka.

Francel: Jaz bom svôrl. (Fôci.)

14. prizor.

Prijinji, Peter, Begnikova

Peter: Doler reier!

Begnikova: Doler reier!

Tri drugi (pozdravljajo) Bog dej! Doler reier! i. t. d. (Le prodajajo robe.)

Francel (postari stebelnico ne umozije jim e hsti napoti.) Pozdravljani!

Peter: Predstavljam vajo naseto gospodično Begnikovo.

Tri: Loro, žarjjo!

Stigman: Kar vedite, raj so že lubaj stoli pripravjeni. (Tri vedijo)

Potohar: (robne) Kovalste mi, da ^{red} hod hišni gospodar ne skujej pe-
sično pozdravim. Danes je recel dan o naši hiši. Kar
dve žurki nacuhet: Nāse Julka s Feliksom in noi Peter
z gospodično Begnikovo. Povebur pozdravjan sluzjo za-
roho, her sem, da je gospodična Begnikova je bolj lehte
mi, da se bo redjo meeno parčile. Povebur ne pe-
reuti, da praznujemo to slavnost že o novi svobodni jugo-
slaviji, za katero mur se svi žabroclli mi ogleli na to,

f Leigman; Pror res! Thi!

Solber:

da se je pustenovila. / Ker nisem govoril vas in kuhel po-
zvarjan in klicem: Zivela Jugoslavija!

Kri: (beho) Zivio! Zivijo! Zivela Jugoslavija! (Pojer, potem sedjo.)

Dejman: (stoji) Ker sem ricasih tudi jaz ne bih bil pojedinali, sem, da
se spodob, da se ^u predgovornih odgovori. Zato bom pa jaz ušel
par ljud. Tudi jaz sem prav vesel, da je tako. Jaz bom sed o ovo.
hiso, ta dva naj se pa sama pogovorite najraj, heheh se brate.

To povesta bo Feliksor, (Feliks vedno kima.) ova pa obdizim
da pusti sam, potem bo pa tudi njegov. (Feliks pje kima.)

Julka pa tudi ne bo prazna jivile le hisi, (Potoker in
lesilije kimate) heheh, da se bo nainim te mlesiam lahko

dobro godilo, ce bodo hoteli delati heheh, heheh samo jih
mi stari misli mi, heheh se videli od nas. Zdej pa se

nehaj! Tuhej z gospodom Potokajem pra bide zmiraj avstke
par zmiraj velika prijatelj. Mi ni res. ²

Potokar: Res, res!

Dejman: No in zeto, mislim, da li bo par, da li se mi stari
se ne videl (tako nemerno in tako gospodsko) in

napraviti eno bratovščino.

Vai: Liri! Bravo!

Dejman: Pa tebe, da homo tudi bratovščino piti, ne hej tebe.

Potoher: Leveda, sereda!

Dejman: To peru hotel reči! (Gre k Potoherju) No!

(Kajpaj prijeta bratovščino Potoher in Dejman, potem Cesarjeva in Dejman. Peter in Beznikova se naučimo bižeta, Felde in Julke poljubijeta. Francel se na tohem sonje. Za Enji se oddeljana godba, hi se približuje.)

15. prizor.

Prizorji, Janj

Janj: (pukito obzi vedr, drugi ga ne opazijo, gre na balkon, obci čez ograjo razgovor alko in pivarje električno ter ostane v vogelu stoji na balkonu.)

(Godba je prišla bliže. Na ulici kliče: Zivela Jugoslavija! Ziva Wilson! Zivijo Peter i. b. d.)

Vai: (ko se odprti bratovščino, ostanejo in hito na balkon kliče: Pogledimo gledat, pogledimo!

Janey: (quida z hudostrim smehom na ustih z balhona in ostoji pri metlu v ozadju.)

Tri: (na balhona) Lirija, jorija! Lirija Jugoslavija!

Julha: (je vzela koda in misli svetke doli.)

(Na ulici je kipe mir. Potem hlasi: Skandal! Pogled, avstrijskega cesarja! Fjodjitor! Dol s Potobekjem i. dol

Na balhona zaimo leleti kamence in cestno blato. ^{Loudet najstabiliraj.} Na balhona obtoji se pumakung. v. v. v.)

Julha: (je od blata pumakung po obtoji, se hise z ustcem) O jaj, o jaj!

Priznava: O bog, o bog! Ali so zivoreli! Kaj pa je?

Cecilija: Tole imam ausi od Jugoslavije.

Peter: (in na balhona) Loudet!

Potobek in Dejman: Kaj pa je?

Peter: Lungjovin avstrijski cesar, ne pa kralj Peter.

(Priznava Janey) Kako je to spopravit? Ha!

Janey: Jaj, in vicer zeto, da sem ljudem pokazal, kako se delata in kako se v resnici.

Fantiv